

*Syyttäjälaitoksen rakenne- ja
resurssityöryhmän välimietintö*

Organisaatorakenne

*Syyttäjälaitoksen rakenne- ja
resurssityöryhmän välimietintö*

Organisaatorakenne

ISSN 1458-7149
ISBN 952-466-273-6
Oikeusministeriö
Helsinki

Tekijät (toimielimestä: toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri)		Julkaisun laji Välimietintö	
Syyttäjälaitoksen rakenne- ja resurssityöryhmä		Toimeksiantaja Oikeusministeriö	
Puheenjohtaja: Jorma Kalske Sihteerit: Jukka Vanhala ja Simo Kolehmainen		Toimielimen asettamispäivä 23.3.2004	
Julkaisun nimi Syyttäjälaitoksen rakenne- ja resurssityöryhmän välimietintö. Organisaatorakenne			
Julkaisun osat 1. Luovutuskirje 2. Välimietintö 3. Liitteet			
<p>Tiivistelmä</p> <p>Syyttäjälaitoksen nykyiseen kaksiportaisuuteen ja Valtakunnansyyttäjänviraston sisäiseen organisaatioon ei esitetä muutoksia.</p> <p>Työryhmä esittää paikallisen syyttäjäntoimen organisaatorakenteen kehittämistä siten, että nykyisistä syyttäjien yhteistoiminta-alueista muodostettaisiin omat, syyttäjänvirastoiksi nimettävät syyttäjyksiköt. Syyttäjyksiköitä olisi nykyisten runsaan 60:n asemesta 18. Ehdotetuilla syyttäjänvirastoilla olisi toiminnallisten tarpeiden, mikä tarkoittaa ensisijassa esitutkintayhteistyötä poliisin kanssa ja syytteiden ajamista paikallisessa käräjäoikeudessa, sekä kansalaisten palvelujen saatavuuden edellyttämiä paikallistoimistoja. Toisena vaihtoehtona olisi vähentää täydellistä yhteistoimintaa koskevalla määräyksellä syyttäjyksikköjen lukumäärä noin 30 paikallisyksikköön. Nämäkin syyttäjyksiköt nimettäisiin syyttäjänvirastoiksi ja niillä olisi tarvittava määrä paikallistoimistoja. Syyttäjiä olisi kummassakin järjestelyssä 62 paikkakunnalla.</p> <p>Kummassakin vaihtoehdossa Kittilän ja Käsivarren nimismiesten syyttäjän tehtävät esitetään siirrettäväksi Lapin läänin kihlakunnansyyttäjille. Työryhmän mielestä on periaatteellisesti arveluttavaa, että osassa maata syyttäjän tehtäviä hoitavat muut kuin päätoimiset syyttäjät ja että sama henkilö sekä johtaa esitutkintaa että toimii syyttäjänä.</p> <p>Organisaatorakenteen uudistaminen keventäisi hallintoa ja vapauttaisi paikallisessa syyttäjäntoimessa resursseja varsinaisiin syyttäjän tehtäviin. Lisäksi se edistäisi työmäärien tasaista jakautumista sekä erityisasiantuntemuksen kehittämistä ja tehokasta kohdentamista. Organisaatorakenteen kehittäminen tehostaisi ja jätnevoittäisi syyttäjäntoimen ohjausta ja valvontaa.</p> <p>Työryhmän ehdotukset on mahdollista toteuttaa ilman lainmuutoksia; ehdotukset edellyttävät eräitä asetuksentasoisia säädös muutoksia.</p>			
Avainsanat: (asiasanat) Syyttäjälaitos, syyttäjyksikkö, syyttäjänvirasto, paikallistoimisto, organisaatorakenne			
Muut tiedot (Oskari- ja HARE-numero, muu viitenumero) OM 5/66/2004, OM010:00/2004			
Sarjan nimi ja numero Oikeusministeriön lausuntoja ja selvityksiä 2005:2		ISSN 1458-7149	ISBN 952-466-273-6
Kokonaissivumäärä 80	Kieli suomi	Hinta	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Oikeusministeriö		Kustantaja Oikeusministeriö	

PRESENTATIONSBLAD

JUSTITIEMINISTERIET

Utgivningsdatum 31.1.2005

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare)		Typ av publikation Mellanbetänkande	
Struktur- och resursarbetsgruppen för åklagarväsendet		Uppdragsgivare Justitieministeriet	
Ordförande: Jorma Kalske Sekreterare: Jukka Vanhala och Simo Kolehmainen		Datum då organet tillsattes 23.3.2004	
Publikation (även den finska titeln) Mellanbetänkande av struktur- och resursarbetsgruppen för åklagarväsendet. Organisationsstruktur (Syyttäjälaitoksen rakenne- ja resurssityöryhmän välimietintö. Organisaatorakenne)			
Publikationens delar 1. Överlämningsbrev 2. Mellanbetänkande 3. Bilagor			
Referat Det föreslås inga ändringar i åklagarväsendet i två nivåer och Riksåklagarämbetets inre organisation. Arbetsgruppen föreslår att organisationsstrukturen för det lokala åklagarväsendet utvecklas så att av åklagarnas nuvarande samarbetsområden bildas egna åklagarenheter som kallas åklagarämbeten. Enligt förslaget skulle det finnas 18 åklagarämbeten i stället för de nuvarande cirka 60. De föreslagna åklagarämbetena har de lokalbyråer som behövs för verksamheten, dvs. samarbete med polisen vid förundersökningen, väckande av åtal vid den lokala tingsrätten samt tillhandahållande av tjänster för medborgarna. Det andra alternativet är att genom en föreskrift om fullständigt samarbete minska antalet åklagarenheter till cirka 30 lokalenheter. Även dessa åklagarenheter skulle kallas åklagarämbeten och ha ett behövligt antal lokalbyråer. I båda alternativen skulle det finnas åklagare på 62 orter. I båda alternativen föreslås att åklagaruppgifterna av länsmännen i Kittilä och Lapska armen överförs till häradsåklagarna i Lapplands län. Arbetsgruppen anser att det på en principiell nivå är tvivelaktigt att åklagaruppgifterna i en del av landet sköts av andra än heltidsanställda åklagare och att samma person som leder förundersökningen också är åklagare. Den nya organisationsstrukturen gör förvaltningen lättare och ger ökade resurser till de egentliga åklagaruppgifterna i det lokala åklagarväsendet. Dessutom främjar den en jämn fördelning av arbetena samt utvecklandet av särskild sakkunskap och en effektiv koncentration av sakkunskapen. Utvecklingen av organisationsstrukturen gör styrningen och övervakningen av åklagarväsendet effektivare. Arbetsgruppens förslag kan genomföras utan lagändringar, förslagen förutsätter några ändringar i författningar på förordningsnivån.			
Nyckelord Åklagarväsendet, åklagarenhet, åklagarämbete, lokalbyrå, organisationsstruktur			
Övriga uppgifter (Oskari- och HARE-numren, andra referensnumren) JM 5/66/2004, OM010:00/2004			
Seriens namn och nummer Justitieministeriet, Utlåtanden och utredningar 2005:2		ISSN 1458-7149	ISBN 952-466-273-6
Sidoantal 80	Språk finska	Pris	Sekretessgrad offentlig
Distribution Justitieministeriet		Förlag Justitieministeriet	

OIKEUSMINISTERIÖLLE

TYÖRYHMÄN ASETTAMINEN JA TOIMINTA

Oikeusministeriö asetti 23.3.2004 työryhmän selvittämään Valtakunnansyyttäjänviraston ja paikallisten syyttäjäyksiköiden toimintaan tarvittavien resurssien määrää sekä tekemään syyttäjäntoiminnan tehostamiseksi tarvittavia lainsäädännöllisiä ja rakenteellisia muutosehdotuksia.

Työryhmän puheenjohtajana on toiminut apulaisvaltakunnansyyttäjä Jorma Kalske Valtakunnansyyttäjänvirastosta ja jäsenenä valtiosyyttäjä Pekka Koponen Valtakunnansyyttäjänvirastosta, hallitusneuvos Leena Kuusama oikeusministeriöstä, neuvotteleva virkamies Helinä Lehtinen oikeusministeriöstä, johtava kihlakunnansyyttäjä Peter Levlin Pietarsaaren kihlakunnanviraston syyttäjäosastosta, kihlakunnansyyttäjä Harri Lindberg Espoon kihlakunnanviraston syyttäjäosastosta Suomen Syyttäjäyhdistys ry:n edustajana, apulaisosastopäällikkö Jarmo Littunen oikeusministeriöstä, valtiosyyttäjä Christer Lundström Valtakunnansyyttäjänvirastosta, osastosihteeri Seija Paljakka Keski-Uudenmaan kihlakunnanviraston syyttäjäosastosta Oikeushallinnon Henkilökunta OHK ry:n edustajana sekä kihlakunnansyyttäjä Krista Soukola Lohjan kihlakunnanviraston syyttäjäosastosta. Työryhmän sihteereinä ovat toimineet erikoissuunnittelija Jukka Vanhala oikeusministeriöstä ja ylitarkastaja Outi Mustajoki Valtakunnansyyttäjänvirastosta 11.7.2004 saakka ja siitä lukien ylitarkastaja Simo Kolehmainen Valtakunnansyyttäjänvirastosta, sittemmin kihlakunnansyyttäjä Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirastosta.

Työryhmä otti nimekseen *syyttäjälaitoksen rakenne- ja resurssityöryhmä*.

Työryhmän toimikausi oli alunperin 1.4. - 31.10.2004. Oikeusministeriö pidensi 1.11.2004 päivätyllä kirjeellään työryhmän määräaikaan 31.12.2004 asti. Ministeriö jatkoi vielä 25.1.2005 työryhmän määräaikaan siten, että työryhmän tuli saada syyttäjälaitoksen organisaatorakennetta koskeva selvityksensä valmiiksi 31.1.2005 mennessä ja resurssija sekä henkilöstörakennetta koskeva selvityksensä valmiiksi 30.4.2005 mennessä.

Työryhmä on kokoontunut yhteensä 18 kertaa. Työryhmässä ovat olleet kuultavina asiantuntijoina hallitusneuvos Heikki Liljeroos oikeusministeriöstä ja hallitusneuvos Tiina Eränkö-Pekkanen sisäasiainministeriöstä. Suomen Nimismiesyhdistys ry on toimittanut työryhmälle kirjallisen lausunnon.

ORGANISAATIORAKENNETTA KOSKEVAT EHDOTUKSET

Syyttäjälaitoksen *kaksiportaisuuteen* ei esitetä muutoksia. *Ohjaus- ja johtosuhteet* jäisivät niinkään ennalleen. Kuitenkin *valtiosyyttäjien* tehtävänkuvausta paikallisen syyttäjäntoimen ohjauksessa esitetään täsmennettäväksi. Valtakunnansyyttäjänviraston sisäiseen organisaatioon ei esitetä muutoksia.

Paikallisen syyttäjäntoimen rakenteiden osalta työryhmässä on ollut esillä kolme vaihtoehtoa. Niistä kaksi uutta organisaatiojärjestelyä erottuu selkeästi kolmatta eli nykyistä rakennetta paremmaksi. Uudet vaihtoehtoiset järjestelyt eivät edellytä lakien muuttamista. Joitakin asetuksentasoisia säännöstarkistuksia tulisi kuitenkin tehdä.

Rakenteiden osalta työryhmä ehdottaa muodostettaviksi nykyisistä yhteistoiminta-alueista omat, syyttäjänvirastoiksi nimettävät syyttäjäyksiköt. Niillä olisi toiminnallisten tarpeiden, mikä tarkoittaa ensisijassa esitutkintayhteistyötä poliisin kanssa ja syytteiden ajamista paikallisessa käräjäoikeudessa, sekä kansalaisten palvelujen saatavuuden edellyttämiä paikallistoimistoja. Rakennejärjestely toteutettaisiin oikeusministeriön niin sanotulla täydellistä yhteistoimintaa koskevalla määräyksellä. Syyttäjänvirastoja olisi siten yhteensä 18, Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirasto ja Ahvenanmaan maakunnansyyttäjänvirasto mukaan luettuina. Näin muodostetuilla uusilla syyttäjänvirastoilla olisi lisäksi yhteensä 44 paikallistoimistoa.

Toisena vaihtoehtona olisi vähentää täydellistä yhteistoimintaa koskevalla määräyksellä syyttäjäyksikköjen lukumäärä noin 30 paikallisyksikköön. Nämäkin syyttäjäyksiköt nimettäisiin syyttäjänvirastoiksi ja niillä olisi tarvittava määrä paikallistoimistoja.

Syyttäjiä olisi kummassakin järjestelyssä 62 paikkakunnalla. Työryhmä ei ole asettanut näitä vaihtoehtoja etusijajärjestykseen. Asiallinen ero niiden välillä olisikin vain syyttäjänvirastojen hallinnollisessa koossa.

Kummassakin vaihtoehdossa Kittilän ja Käsivarren *nimismiesten* syyttäjän tehtävät esitetään siirrettäväksi Lapin läänin kihlakunnansyyttäjille.

TYÖRYHMÄN JATKOTYÖSKENTELY

Esitettyihin rakennejärjestelyihin liittyvät henkilöstö- ja työmäärämitoitukset laskentaperusteineen sekä rakennejärjestelyiden aiheuttamat säästöt ja muut taloudelliset vaikutukset tullaan esittämään loppumietinnössä. Tarkoituksena on, että siinä kuvataan ehdotettujen rakennejärjestelyiden mukainen henkilöstörakenne ja sitä vastaava mitoitus.

Rakennetta, virastokokonaisuuksia ja virka- sekä virastonimikkeitä on tarkasteltava uudelleen, jos valtion paikallishallinto järjestetään kokonaan uudelleen irtautumalla nykyisestä kihlakuntamallista.

Saatuun työnsä tältä osin päätökseen työryhmä kunnioittavasti luovuttaa välimietintönsä oikeusministeriölle.

Helsingissä tammikuun 31 päivänä 2005

Jorma Kalske

Pekka Koponen

Leena Kuusama

Helinä Lehtinen

Peter Levlin

Harri Lindberg

Jarmo Littunen

Christer Lundström

Seija Paljakka

Krista Soukola

Jukka Vanhala

Simo Kolehmainen

SISÄLTÖ

1. YLEISKUVAUS SYYTTÄJÄNTOIMESTA	2
1.1 Syyttäjän perustehtävät.....	2
1.2 Syyttäjälaitoksen organisaatio	2
1.2.1 Ylimmän syyttäjän tehtävät	3
1.2.2 Syyttäjälaitoksen keskushallinto	3
1.2.3 Paikallisen syyttäjäntoimen järjestelyt.....	3
1.3 Syyttäjälaitoksen ohjaus.....	6
2. ORGANISAATORAKENTEITA KOSKEVAT AIKAISEMMAT SELVITYKSET	6
2.1 Lainvalmistelukannanotot.....	6
2.2 Valtiontalouden tarkastusviraston havainnot	9
3. NYKYISEN ORGANISAATORAKENTEEN KEHITTÄMINEN.....	11
3.1 Kehittämistavoitteita.....	11
3.1.1 Johto- ja ohjaussuhteet	11
3.1.2 Työmäärien tasainen jakaminen	13
3.1.3 Henkilöstön erikoistuminen.....	13
3.1.4 Hallinnon keventäminen	15
3.1.5 Palvelujen tarjonta ja sidosryhmäyhteistyö.....	15
3.1.6 Syyttäjän toiminnan oikeudellinen laatu ja yhdenmukaisuus	17
3.2 Syyttäjäsikön koon merkityksestä.....	18
4. TYÖRYHMÄN ESITYKSET.....	19
4.1 Paikallisen syyttäjän toimen järjestäminen	19
4.1.1 Syyttäjänvirastot nykyisistä yhteistoiminta-alueista.....	19
4.1.2 Syyttäjänvirastoja noin 30	20
4.1.3 Nykyisen yhteistoimintajärjestelyn kehittäminen	20
4.1.4 Vaihtoehtojen tarkastelua.....	21
4.2 Yksiköiden sijoittuminen ja toimipaikkaverkoston kattavuus	22
4.3 Ehdotuksen vaikutukset henkilöstön asemaan.....	22
4.4 Säädosmuutostarpeet	24

LIITTEET

- 1. Syyttäjäsiköt ja yhteistoiminta-alueet 1.1.2005 lukien (henkilökuntamäärineen)**
- 2. Karttaliite (syyttäjälaitoksen yhteistoiminta-alueet)**
- 3. Syyttäjäsiköitä ja niiden sijoittumista koskeva ehdotus (18 yksikköä)**
- 4. Syyttäjäsiköitä ja niiden sijoittumista koskeva ehdotus (31 yksikköä)**

1. YLEISKUVAUS SYYTTÄJÄNTOIMESTA

1.1 Syyttäjän perustehtävät

Yleisistä syyttäjistä annetun lain (199/1997), jäljempänä YSL, 1 §:n 1 momentin mukaan syyttäjän tehtävänä on huolehtia rikosoikeudellisen vastuun toteuttamisesta rikosasian käsittelyssä, syyteharkinnassa ja oikeudenkäynnissä asianosaisten oikeusturvan ja yleisen edun vaatimalla tavalla. Syyttäjä toimii yhteiskunnan puolesta toteuttaessaan rikosoikeudellisen järjestelmän tavoitteita, eikä hänellä siten voi olla asiaan tai asianosaisiin nähden henkilökohtaisia odotuksia tai tavoitteita.

Syyttäjällä on ainoana viranomaisena tietynlainen kokonaisvastuu rikosasian asianmukaisesta selvittämisestä ja käsittelystä esitutkinnasta lainvoimaiseen tuomioon ja joissain tilanteissa jopa täytäntöönpanoonkin saakka. Syyttäjälle on säädetty myös muita etupäässä julkisen kannevallan valvomiseen liittyviä tehtäviä, mutta rikosoikeudellisen vastuun toteuttaminen on syyttäjän päätehtävä. Tässä raportissa näitä syyttäjän muita tehtäviä käsitellään vain siltä osin kuin niillä on merkitystä syyttäjälaitoksen rakenteiden tai resurssien tarkastelussa. Syyttäjän tehtävänä on muun ohella antaa rangaistusmääräykset sekä johtaa poliisin tekemäksi epäiltyjen rikosten esitutkintaa.

Syyttäjällä on YSL 1 §:n 2 momentin mukaan itsenäinen syyteharkintavalta käsiteltävänä olevassa rikosasiassa. Yksittäisen syyttäjän itsenäisyyttä ja riippumattomuutta pidetään eräänä syyttäjän toiminnan kulmakivenä. Mikään viranomainen tai virkamies ei voi antaa syyttäjälle sitovia määräyksiä siitä, kuinka hänen tulee ratkaista käsiteltävänä oleva asia. Edes ylin syyttäjä ei voi yksittäisessä asiassa antaa tällaista määräystä.

1.2 Syyttäjälaitoksen organisaatio

Syyttäjälaitos on kaksiportainen. Suomen perustuslain (731/1999) 104 §:n mukaan syyttäjälaitosta johtaa ylimpänä syyttäjänä valtakunnansyyttäjä. Tämä syyttäjiä koskeva pykälä on sijoitettu lainkäyttöä koskevaan perustuslain lukuun, kuten tuomioistuimia koskevat säännökset. Syyttäjälaitoksesta säädetään tarkemmin lailla.

Valtakunnansyyttäjän apuna ja sijaisena toimii apulaisvaltakunnansyyttäjä. Valtakunnansyyttäjä ja

apulaisvaltakunnansyyttäjä ovat syyttäjälaitoksen ainoat syyttäjäesimiehet.

Paikallissyyttäjinä toimivat johtavat kihlakunnansyyttäjät, kihlakunnansyyttäjät ja apulaissyyttäjät sekä Ahvenanmaan maakunnansyyttäjä. Lisäksi Kittilän ja Käsivarren kihlakunnissa nimismies toimii paikallisena syyttäjäviranomaisena.

Yleisten syyttäjien lisäksi eduskunnan oikeusasiamies ja valtioneuvoston oikeuskansleri toimivat virkarikosasioiden erityissyyttäjinä.

1.2.1 Ylimmän syyttäjän tehtävät

Valtakunnansyyttäjän tehtävänä on YSL 4 §:n mukaan

- 1) syyttäjän toimien yleinen johtaminen ja kehittäminen sekä syyttäjien valvonta,
- 2) syyttäjän tehtävät niissä asioissa, jotka hänelle lain mukaan kuuluvat tai jotka hän ottaa käsiteltäväkseen,
- 3) rikoslain 1 luvussa tai muussa laissa tarkoitettujen syytemääräysten antaminen sekä
- 4) syyttäjien edustaminen korkeimmassa oikeudessa.

Valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen (209/1997) 1 §:n 2 momentin mukaan valtakunnansyyttäjän tulee lisäksi ylimpänä syyttäjänä edistää ja valvoa syyttäjän toiminnan laillisuutta ja yhdenmukaisuutta sekä joutuisuutta, taloudellisuutta sekä tarkoituksenmukaisuutta.

Apulaisvaltakunnansyyttäjä ratkaisee YSL 6 §:n 3 momentin nojalla samoin valtuuksin kuin valtakunnansyyttäjä hänen käsiteltäväkseen kuuluvat asiat.

1.2.2 Syyttäjälaitoksen keskushallinto

Valtakunnansyyttäjän johtama Valtakunnansyyttäjänvirasto toimii YSL 5 §:n mukaan yleisten syyttäjien keskushallintoviranomaisena. Valtakunnansyyttäjänvirastossa on hallintoyksikkö, syyteasiainyksikkö, kehittämissyksikkö ja kansainvälinen yksikkö.

Valtakunnansyyttäjänvirastossa on YSL 7 §:n mukaan valtiosyyttäjiä, joilla on toimivalta syyttäjän tehtävissä koko maassa. Valtiosyyttäjien on ensisijaisesti huolehdittava syyttäjän tehtävistä yhteiskunnan kannalta merkittävimmissä rikosasioissa.

1.2.3 Paikallisen syyttäjäntoimen järjestelyt

Paikallinen syyttäjäntoimi on järjestetty kihlakunnansyyttäjistä annetun lain (1996/195), jäljempänä KiSL, 5 §:n 1 mukaan kihlakunnittain. KiSL 1 § 1 momentin mukaan paikallisena syyttäjäviranomaisena toimii kihlakunnansyyttäjä. Kihlakunnansyyttäjä on henkilöviranomainen. Kihlakunnansyyttäjä toimii kihlakunnan syyttäjänvirastossa tai kihlakunnanviraston syyttäjäosastossa (KiSL 2 § 1 mom). Tällaisen paikallisen syyttäjäyksikön päällikkönä toimii johtava kihlakunnansyyttäjä (KiSL 2 § 2 mom). Syyttäjälaitoksessa on vuoden 2005 alusta lukien ollut 13 kihlakunnan syyttäjänvirastoa ja 51 kihlakunnanviraston syyttäjäosastoa.

Syyttäjiä syyttäjälaitoksessa on vuoden 2003 lopussa ollut virkasuhteessa yhteensä 352 ja toimistohenkilökuntaa 201. Syyttäjistä miehiä on ollut 231 ja naisia 121. Toimistohenkilökunta koostuu pääosin naisista - miehiä on vain kaksi. Syyttäjäyksikköjen päällikköinä on tuolloin toiminut yhdeksän naista. Tarkempi kuvaus syyttäjäyksiköiden sijoittumisesta ja niiden henkilökunnan lukumäärästä on liitteessä nro 1.

Syyttäjäyksikön päällikkönä toimivan johtavan kihlakunnansyyttäjän tehtävänä on kihlakunnansyyttäjistä annetun asetuksen (1015/1997), jäljempänä KiSA, 5 §:n (1160/2000) 1 momentin mukaan

- 1) johtaa ja kehittää viraston tai osaston toimintaa,
- 2) vastata viraston tai osaston toiminnan tuloksellisuudesta,
- 3) kehittää ja ylläpitää viraston tai osaston toiminnan kannalta tarpeellisia suhteita toisiin viranomaisiin ja muihin yhteistyötahoihin,
- 4) seurata ja valvoa syyttäjän toiminnan yhdenmukaisuutta, sekä
- 5) vahvistaa viraston tai osaston työjärjestys kuultuaan sen henkilöstöä ja niitä käräjäoikeuksia, joiden tuomiopiirissä viraston tai osaston syyttäjät toimivat.

Pykälän 2 momentin mukaan, jollei muuta säädetä, syyttäjänviraston tai jaoston esimies huolehtii viraston tai osaston päällikön apuna 1 momentin 1 - 4 kohdassa tarkoitetuista tehtävistä jaostossaan.

Oikeusministeriö voi KiSL 5 § 2 momentin nojalla paikallisen syyttäjäntoimen tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi määrätä eri kihlakuntien syyttäjänvirastot tai kihlakunnanvirastojen syyttäjäosastot hoitamaan syyttäjän tehtäviä yhteistoiminnassa taikka määrätä tällaisen syyttäjäyksikön hoitamaan syyttäjän tehtäviä myös toisen kihlakunnan alueella (ns. täydellinen yhteistoiminta).

Oikeusministeriö on 26.9.2002 määrännyt tiettyjen kihlakuntien syyttäjäyksiköt hoitamaan syyttäjän tehtäviä yhteistoiminnassa

siten, että tällaisia syyttäjyksiköiden yhteistoiminta-alueita on 16. Yhteistoiminnan ulkopuolella ovat Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirasto, Ahvenanmaan maakunnan maakunnansyyttäjänvirasto sekä Kittilän ja Käsivarren kihlakunnat. Yhteistoiminta-alueet ja niihin kuuluvat syyttäjyksiköt ilmenevät liitteestä nro 1. Karttaliitteessä on myös kuvaus nykyisistä yhteistoiminta-alueista (liite nro 2).

KiSA:n 3 §:n (1160/2000) 1 momentin mukaan, jos syyttäjänvirastot tai syyttäjäosastot on määrätty hoitamaan syyttäjän tehtäviä yhteistoiminnassa, valtakunnansyyttäjä määrää yhteistoiminta-alueelle päällikön yhteistoiminta-asioiden hoitamiseksi ja antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä siitä, miten yhteistoiminta järjestetään. KiSA:n 5 a §:n (1160/2000) mukaan yhteistoiminta-alueen päällikön tehtävänä on 1) johtaa ja kehittää toimintaa yhteistoiminta-alueella, 2) huolehtia alueen syyttäjänvirastojen ja syyttäjäosastojen työmäärien tasaamisesta ja 3) vahvistaa yhteistoiminta-alueen vuotuinen toimintasuunnitelma alueen syyttäjänvirastojen ja syyttäjäosastojen päälliköitä kuultuaan. Vuoden 2005 alusta lukien kaksi naista toimii yhteistoiminta-alueen päällikkönä.

Valtakunnansyyttäjä on 16.1.2003 antamallaan määräyksellä (VKS:2003:1) vahvistanut yhteistoiminta-alueiden nimet sekä antanut eräitä määräyksiä yhteistoiminnan järjestämiseksi. Niiden mukaan syyttäjänvirastojen ja syyttäjäosastojen päälliköt vastaavat omista yksiköistään, toimintamäärärahojen riittävydestä ja töiden tasaisesta jakaantumisesta yksikön sisällä. Yksikön päällikön tulee edelleen muutoinkin huolehtia oman yksikkönsä valmiuksista hoitaa sille kuuluvat tehtävät. Jos yksiköllä on ongelmia selviytyä tehtävistään tai muutoin on tarkoituksenmukaista turvautua yhteistoiminta-alueen toisen yksikön apuun, yksikön päällikön tulee kääntyä yhteistoiminta-alueen päällikön puoleen. Yhteistoiminta-alueen päällikkö puolestaan vastaa yhteistoiminta-alueella olevan asiantuntemuksen tarkoituksenmukaisesta käytämisestä koko yhteistoiminta-alueen hyväksi ja tarvittaessa yksiköiden välisestä töiden tasaamisesta. Jos yhteistoiminta-alueen päällikkö havaitsee, ettei asiaa kyetä yhteistoiminta-alueella hoitamaan, hänen tulee kääntyä Valtakunnansyyttäjänviraston puoleen.

Edelleen valtakunnansyyttäjän antaman määräyksen mukaan yhteistoiminnan tarkemmasta sisällöstä sekä yhteistoiminnassa noudatettavista periaatteista ja käytännöistä yhteistoiminta-alueella laaditaan yhteistoimintasopimus, jonka alueen kaikki syyttäjyksiköiden päälliköt allekirjoituksellaan vahvistavat.

Oikeusministeriö on eri päätöksillään määrännyt tietyt paikalliset syyttäjyksiköt hoitamaan syyttäjän tehtäviä myös toisen kihlakunnan alueella. Viimeksi oikeusministeriö on 27.8.2004 määrännyt (päätökset dnrot 6/66/2004 ja 7/66/2004) 1.1.2005

alkaen Oulun kihlakunnan syyttäjänviraston hoitamaan syyttäjän tehtäviä myös Haukiputaan ja Limingan kihlakunnan alueilla sekä Tampereen kihlakunnan syyttäjänviraston hoitamaan syyttäjän tehtäviä myös Kangasalan kihlakunnan alueella ja Nokian kihlakunnanviraston syyttäjäosaston hoitamaan syyttäjän tehtäviä Vammalan kihlakunnan alueella. Yhdistämisen jälkeen Kangasalla sijaitsee Tampereen kihlakunnan syyttäjänviraston toimipiste, johon on sijoitettu yksi syyttäjä, sekä Vammalassa sijaitsee Nokian kihlakunnanviraston syyttäjäosaston toimipiste, johon on sijoitettu yksi syyttäjä. Nämä niin sanotun täydellisen yhteistoiminnan järjestelyt ilmenevät liitteestä nro 1.

1.3 Syyttäjälaitoksen ohjaus

Syyttäjälaitos kuuluu oikeusministeriön hallinnonalaan. Oikeusministeriöllä on siten vastuu syyttäjälaitokselle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi tarvittavien resurssien riittävydestä. Oikeusministeriölle kuuluu myös syyttäjälaitoksen strateginen kehittäminen ja sitä koskevan lainsäädännön valmisteleminen. Syyttäjälaitos kuuluu oikeusministeriön kriminaalipoliittisen osaston toimialaan.

Oikeusministeriön hallinnonalan ohjausjärjestelmä perustuu normiohjauksen ohella nimenomaan tulosohjaukseen. Tällöin lähtökohtana ovat yhteiskunnalliset vaikuttavuustavoitteet ja toiminnalliset tulostavoitteet, jotka konkretisoidaan syyttäjälaitoksen osalta vuosittain ministeriön ja Valtakunnansyyttäjänviraston tulosneuvottelussa ja sen pohjalta laadittavassa tulostavoiteasiakirjassa. Tulosohjauksen keskeisenä sisältönä on toiminnallisten tavoitteiden ja tehokkuustavoitteiden määrittäminen sekä tavoitteiden toteutumisen seuranta. Toiminnalliset tavoitteet käsittävät vaikuttavuutta, laatua ja toiminnan kehittämistä koskevia tavoitteita. Tehokkuustavoitteet puolestaan koskevat taloudellisuutta, tuottavuutta sekä voimavarojen kohdentamista. Syyttäjälaitoksen tulosohjauksessa - niin kuin tulosohjauksessa yleensäkin - on keskeisenä kysymyksenä oikean tasapainon löytäminen käytettävissä olevien voimavarojen ja niillä saavutettavien tulosten välillä.

2. ORGANISAATORAKENTEITA KOSKEVAT AIKAISEMMAT SELVITYKSET

2.1 Lainvalmistelukannanotot

Hallituksen esityksessä eduskunnalle rikosasioiden oikeudenkäyntimenettelyn uudistamista alioikeuksissa koskevaksi

lainsäädännöksi (HE 82/1995 vp.) on arvioitu ehdotuksen vaikutuksia myös syyttäjälaitoksen kannalta. Lakiesitykseen sisältyvien ehdotusten toteuttamisedellytysten uskottiin paranevan, jos syyttäjäorganisaatio toteutettaisiin siten, että syyttäjäpiirien lukumäärä olisi riittävän pieni ja maantieteellinen alue riittävän suuri. Näin saataisiin aikaan edellytykset tehokkaalle toiminnalle.

Eduskunta, hyväksyessään kihlakunnansyyttäjistä annetun lain, *vastauksessaan (EV 3/1996 vp.)* edellytti hallituksen huolehtivan siitä, että nimismiehen virkojen perustamisessa, jos siihen ryhdytään, noudatetaan suurta pidättyvyyttä siten, että perustamiseen ryhdytään vasta, kun on selvitetty, että kihlakunnanvirastossa käsiteltävien ulosotto- ja syyteasioiden lukumäärä on vähäinen ja että syyttäjänhoitojen hoidon järjestäminen lain 5 §:n 2 momentin mukaisesti yhteistoiminnassa ei ole tarkoituksenmukaista.

Syyttäjälaitoksen uudistamista koskevassa hallituksen esityksessä (HE 131/1996 vp.) on tarkasteltu syyttäjälaitoksen organisaatiotasoja. Siinä on todettu, että syyttäjänhoitojen painopisteen tulee olla paikallissyyttäjien työssä. Valtakunnansyyttäjänviraston valtiosyyttäjien vastuulle jäisi lähinnä yhteiskunnallisesti merkittäviä, laajoja ja vaikeita talous- sekä virkarikosasioita samoin kuin hovioikeudessa ensiasteena käsiteltäviä syyteasioita. Aikaisemmissa uudistusehdotuksissa oli yleensä lähdetty siitä, että väliporrasta tarvitaan siten kuin asia oli järjestetty esimerkiksi Ruotsissa, jossa oli erillinen kolmiportainen syyttäjälaitos. Syyttäjälaitoksen organisaatiotasoja harkittaessa on otettu huomioon se, että tuolloin hajanainen alisyöttäjäjärjestelmä yhdenmukaistui siinä vaiheessa, kun paikallissyyttäjistä tuli päätoimisia. Syyttäjäpiirien lukumäärän vähentyessä paikallishallintouudistuksen yhteydessä ei ollut enää tarkoituksenmukaista ylläpitää erillisiä väliportaan syyttäjiä.

Esityksessä päädyttiin ehdottamaan kaksiportaista syyttäjälaitosta. Paikallissyyttäjien lisäksi olisi Helsingissä koko valtakuntaa varten keskusviranomaisena valtakunnansyyttäjänvirasto ja sinne sijoitettuna valtiosyyttäjiä, joiden toimialue olisi koko maa. Nykyisten lääninsyyttäjien tehtäviä siirrettäisiin valtakunnansyyttäjänvirastossa toimiville valtiosyyttäjille. Järjestelmä edellytti selvää työnjakoa paikallissyyttäjien ja valtakunnansyyttäjänviraston valtiosyyttäjien välillä.

Syyttäjälaitos organisoitaisiin siten kaksiportaiseksi: ylimpänä syyttäjänä valtakunnansyyttäjä ja paikallistasolla kihlakunnansyyttäjät. Pohjoismaiden mallin mukaista erikoissyyttäjänvirastoa talousrikosasioita varten ei ehdotettu perustettavaksi, vaan valtakunnansyyttäjänvirastoon sijoitettaisiin valtiosyyttäjiä erikoissyyttäjinä, joilla olisi toimialueena koko maa. Näin valtakunnansyyttäjänvirastolle kuuluisi myös merkittävimpiä rikoksia koskevia käytännön syyttäjätehtäviä,

mikä on tärkeää virastossa toimivien valtiosyyttäjien asiantuntemuksen ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

Ehdotettu kaksiportainen järjestelmä edellytti hyvää tiedonkulkua paikallistason ja valtakunnansyyttäjänviraston välillä. Valtakunnansyyttäjän tuli voida tehokkaasti seurata syyteasioiden hoitamista eri puolilla maata ja tarvittaessa ottaa asia itse ajaakseen tai määrätä toinen syyttäjä sitä ajamaan. Syyttäjän toiminnan painopiste oli kuitenkin paikallistasolla, ja piirien yhteistoiminnan kehittämiseen tuli käytännössä kiinnittää huomiota.

Syyttäjien tulosohjaus keskitettiin valtakunnansyyttäjänvirastoon. Esityksen mukaan se hoitaisi tähän liittyvät tehtävät oikeusministeriön, jonka pääluokkaan virasto tulo- ja menoarviossa kuuluisi, asettamien tavoitteiden ja myöntämien voimavarojen puitteissa. Hallintoasioissa toimivaltaa voitaisiin siirtää jossakin määrin johtaville kihlakunnansyyttäjille esimerkiksi virkavapauksien ja sijaistamisten sekä yhteistoimintakysymysten suhteen. Valtakunnansyyttäjänviraston sisällä tehtäviä voitaisiin jakaa osastopäälliköille ja valtiosyyttäjille ratkaistaviksi.

Valtakunnansyyttäjänviraston tehtävänä oli paikallissyyttäjien toiminnan tarkastus ja valvonta. Kantelut paikallissyyttäjien ratkaisuksista ja menettelystä käsiteltiin Valtakunnansyyttäjänvirastossa. Viraston työjärjestyksessä voitaisiin määrätä kantelujen jakamisesta eri valtiosyyttäjien, osastopäälliköiden ja valtakunnansyyttäjän itsensä käsiteltäviin. Valtakunnansyyttäjänvirasto olisi ensisijainen kanteluviranomainen syyttäjistöä koskevissa asioissa. Oikeutta kannella eduskunnan oikeusasiamiehelle tai oikeuskanslerille ei samalla kuitenkaan rajoitettaisi. Nämä laillisuusvalvontaviranomaiset olisivat toimivaltaisia käsittelemään Valtakunnansyyttäjänviraston ratkaisuja koskevia kanteluja.

Eduskunnan lakivaliokunta on edellä mainitusta hallituksen esityksestä (HE 131/1996 vp.) antamassaan mietinnössä (LaVM 20/1996 vp.) todennut muun ohella, että rikosasioiden alioikeuskäsittely ehdotetaan muutettavaksi suulliseksi, välittömäksi ja keskitetyksi. Sen lisäksi, että rikosprosessiuudistus asettaa uudenlaisia vaatimuksia syyttäjien ammattitaidolle, se edellyttää myös syyttäjäorganisaatiolta enemmän voimavaroja ja joustavuutta. Voidaan arvioida, että myös hovioikeusmenettelyn tuleva uudistus on vaikutuksiltaan samansuuntainen.

Valiokunnan mukaan syyttäjälaitos tulisi järjestää siten, että se lisäisi syyttäjien ammattitaitoa ja mahdollistaisi syyttäjän tehtävien joustavan jakamisen työmäärien ja erityisosaamisen mukaisesti. Ammattitaitoa voidaan lisätä mm. syyttäjien erikoistumisella ja mahdollistamalla kannustava urakehitys. Voimassa olevat säädökset eivät ole estäneet tehtävien tarkoituksenmukaista järjestämistä, vaan keskeinen ongelma on vähäinen

henkilöstömäärä, joka ei ole sallinut uusien käytäntöjen toteuttamista. Hallituksen esitys ei tältä osin olennaisesti paranna nykyistä tilannetta, koska esitykseen ei sisälly syyttäjien lukumäärän merkittävää lisäämistä. Kihlakunnansyyttäjät tulevat jatkossakin hoitamaan pääosan syyteharkinnasta ja syytteiden ajamisesta. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan paikallistasolle ollaan sijoittamassa talousrikoksiin erikoistuneita syyttäjiä. Heidän työpanoksensa on parhaiten hyödynnettävissä, jos heidän sijoittamisestaan ja tehtävistään päättää valtakunnansyyttäjä.

Ylemmät syyttäjät voivat ottaa hoitaakseen vain rajoitetun osan syyttäjän tehtävistä. Valtakunnansyyttäjänvirastolle ehdotetut määrärahat merkitsevät vähäistä lisäystä ylimmän syyttäjän käytettävissä oleviin voimavaroihin. Valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että syyttäjälaitoksen määrärahojen riittävydestä huolehditaan. Nykyisen tilanteen parantaminen ja odotettavissa olevat muutokset edellyttävät sekä paikallisen että ylemmän tason resurssien lisäämistä.

Syyttäjälaitoksen uudistusta oli lakivaliokunnan mukaan syytä arvioida uudelleen, kun rikosoikeudenkäyntimenettelyn vaikutukset syyttäjien tehtäviin tunnetaan. Tällöin voidaan tarkastella myös kaksipuolaisen järjestelmän toimivuutta, valtionsyyttäjien keskittämistä Valtakunnansyyttäjänvirastoon tai hajauttamista aluetasolle sekä resurssien riittävyttä.

2.2 Valtiontalouden tarkastusviraston havainnot

Valtiontalouden tarkastusvirasto (VTV, jäljempänä myös tarkastusvirasto) on tarkastanut Valtakunnansyyttäjänviraston toiminnan. Tarkastus ajoittui ajalle tammikuu 2002 - maaliskuu 2003. Valtiontalouden tarkastusvirasto on julkaissut tiivistelmän tarkastuskertomuksesta (dnro 407/54/01).

Tarkastuksen tavoitteena oli arvioida Valtakunnansyyttäjänviraston toiminnan vaikuttavuutta paikallisten syyttäjäyksiköiden tasolla. Tavoitteena oli myös selvittää, millä tavoin Valtakunnansyyttäjänvirasto on onnistunut syyttäjälaitoksen kaksipuolaisen hallintomallin soveltamisessa ja siinä ilmenneiden mahdollisten ongelmien ratkaisemisessa. Tarkastuksen alkaessa Valtakunnansyyttäjänvirastolla oli alaisina 76, ja vuoden 2003 alusta lukien 73, paikallista syyttäjäyksikköä.

Tarkastusviraston mukaan syyttäjälaitoksen tulosohejausta haittaa se valtionhallinnossa yleinen ilmiö, että ohjausjärjestelmää ei koeta paikallisella tasolla todelliseksi. Syyttäjäyksiköiden päälliköt eivät ole osin tästä syystä vielä kokonaisuutena omaksuneet tulosohejauksen peruseriaatteita. Myös johtavien kihlakunnansyyttäjien asema yksikkönsä tulosjohtajina on osin selkiytymätön. Tulosohejauksen omaksumista paikallisella tasolla

vaikuttaa se, että paikallisilla johtajilla eikä Valtakunnansyyttäjänvirastolla ole todellisia mahdollisuuksia vaikuttaa yksiköiden henkilöstön määrään ja jakaumaan. Henkilöstömenot ovat 80 prosenttia kaikista syyttäjälaitoksen menoista, ja ne ovat siten merkittävässä asemassa, kun tarkastellaan syyttäjälaitoksen tulostavoitteina olevia taloudellisuus- ja tuottavuustavoitetta eli toimintamenoja yhtä ratkaisua ja ratkaisujen määrää yhtä henkilötyövuotta kohden. Tarve vaikuttaa henkilöstön määrään ja jakautumiseen eri yksiköiden ja eri ammattiryhmien välillä on siten ilmeinen. Tarkastuksen perusteella olisikin syytä, ainakin syyttäjälaitoksen osalta tarkastusviraston mielestä, harkita uudelleen tuloksellisuuden näkökulmasta oikeusministeriön hallinnonalalla tehdyn irtisanomisia ja henkilöstösiirtoja koskevan periaatepäätöksen tarkoituksenmukaisuutta. Päätöksen mukaan irtisanomisia ei hallinnonalalla toteuteta eikä henkilöstösiirtoja tehdä muutoin kuin suostumuksen perusteella. Mahdollisuudet henkilöstöresurssien uudelleen kohdentamiseen tulee kuitenkin käyttää tehokkaasti hyväksi määräaikaisten ja avoimeksi tulevien virkojen täyttämisen yhteydessä.

Tuloksellisuustietojen tilastollisen analyysin perusteella ei syyttäjäsikön koolla, eli syyttäjien ja toimistohenkilöstön määrällä, ole vaikutusta taloudellisuuslukuun, suuntaan tai toiseen. Tarkastusviraston suorittama analyysi antoi viitteitä siitä, että vasta riittävän suuri eli yli 20 syyttäjän yksikkö olisi muita tehokkaampi tuottavuusluvuilla mitattuna.

Valtakunnansyyttäjänvirasto on tarkastusviraston mukaan pyrkinyt lieventämään hallinnon kaksiportaisuudesta ja paikallisyksiköiden pienestä koosta aiheutuvia haittoja monin tavoin. Näitä toimia tarkastusvirasto pitää periaatteessa onnistuneina. Erityisesti syyttäjäsiköiden yhteistoiminta ja sen kehittäminen tarjoavat tehokkaita keinoja tähän.

Sekä johtaville kihlakunnansyyttäjille tehdyn kyselyn että tilastollisen analyysin tulokset osoittivat, että tarkastuksen toteuttamisen aikana voimassa olleiden yhteistoimintajärjestelyjen mahdollisuuksia ei ollut käytetty täysimääräisesti hyväksi. Tämä koski sekä käytännön syyttäjätöiminnan järjestämistä paikallisella tasolla että syyttäjälaitoksen johtamista. Tarkastusviraston mukaan Valtakunnansyyttäjänviraston tulisikin 1.1.2003 muodostettujen yhteistoiminta-alueiden aloittaessa toimintansa huolehtia siitä, että yhteistoiminnan tarjoamat hyödyt käytetään myös käytännössä täysimääräisesti hyödyksi. Uudet yhteistoimintajärjestelyt merkitsevät tarkastusviraston käsityksen mukaan aluevastaavien valtiosyyttäjien entistä tiiviimpää osallistumista yhteistoiminta-alueiden kehittämiseen ja ohjaukseen sekä vuotuisen tulosohtausprosessiin. Tämä merkitsee samalla heidän työpanoksensa merkittävää suuntaamista Valtakunnansyyttäjänviraston keskushallintotehtävän hoitamiseen. Valtakunnansyyttäjänviraston tulisi tarkoin seurata yhteiskunnan

kannalta merkittävien rikosasioiden määrän ja niiden syyttämistehtävien, jotka siis kuuluvat valtakunnansyyttäjälle, hoitamisen kehitystä, jotta tasapaino voimavarojen käyttämisessä kaikkiin viraston tehtäviin saavutettaisiin.

Tarkastusviraston käsityksen mukaan yhteistoiminnasta ja nykyisiä kihlakunnanvirastojen syyttäjäsastoja ja kihlakunnan syyttäjänvirastoja suuremmista yksiköistä on saatavissa toiminnallisia hyötyjä. Tätä tukee tarkastusviraston mukaan myös suurin osa kirjalliseen kyselyyn annetuista vastauksista.

Tarkastusviraston mukaan oikeusministeriön ja Valtakunnansyyttäjänviraston välistä ohjaussuhdetta on leimannut tietty epämääräisyys. Täyttä selvyyttä oikeusministeriön ohjauksen alasta ja muodoista ei ole ollut. Ohjaussuhteen selkiyttämiseksi onkin tarkastuksen perusteella tarvetta, minkä kummatkin osapuolet tiedostavat. Erityisesti on kysymys oikeusministeriön kriminaalipoliittisen ohjauksen sisällöstä. Tarkastus antoi tarkastusviraston mukaan myös viitteitä tarpeesta kehittää ministeriön ja viraston välistä yhteistyötä.

3. NYKYISEN ORGANISAATORAKENTEEN KEHITTÄMINEN

3.1 Kehittämistavoitteita

Työryhmän mielestä syyttäjälaitoksen kaksiportainen rakenne on organisatorisesti ja toiminnallisesti tarkasteltuna selkeä ja toimiva. Tätä perusrakennetta ei ole syytä muuttaa, mutta sen kehittämisessä keskeisiksi on katsottu seuraavat seikat:

- a) Syyttäjälaitoksen johto- ja ohjaussuhteiden selkeys,
- b) Työmäärien tasainen jakaminen,
- c) Henkilöstön erikoistuminen,
- d) Hallinnon keventäminen ja voimavarojen vapauttaminen operatiiviseen toimintaan,
- e) Alueellisesti tasapainoinen palvelujen tarjonta ja sidosryhmäyhteistyö,
- f) Syyttäjän toiminnan oikeudellisen laadun ja yhdenmukaisuuden edistäminen.

3.1.1 Johto- ja ohjaussuhteet

Paikallisten syyttäjäyksiköiden lukuisuus ja niiden toiminnallinen erilaisuus hankaloittavat syyttäjälaitoksen tehokasta johtamista ja ohjaamista. Nykyisessä organisaatiossa johto- ja ohjaussuhteet ovat

ongelmallisen monitahoisia, koska toimijoita on lukuisia osin päällekkäisin toimivalloin. Yt-alueen päälliköillä ja yksikön päälliköillä on päällekkäistä valtaa ja vastuuta. Keskusviranomaisen tasolla valtakunnansyyttäjän ja apulaisvaltakunnansyyttäjän varsinaisen esimiesaseman ohella on olemassa erilliset järjestelmät tulosoajasta, valtiosyyttäjien aluevastuuta ja avainsyyttäjätoiminnan ohjausta varten.

Tulosoajajärjestelmä on varsin raskas yhtäältä paikallisyksiköiden suuresta lukumäärästä ja toisaalta paikallisyksiköiden erilaisuudesta johtuen. Nykyisin jokainen yksikön päällikkö on viime kädessä vastuussa oman yksikkönsä toiminnan tuloksellisuudesta. Paikallisyksikköjen lukumäärän vähentäminen ja niiden yhteismitallisuus tehostaisivat ja järkevöittäisivät ohjaussuhdetta sekä parantaisivat tulosoajauksen laatua.

Valtakunnansyyttäjä toteuttaa syyttäjien valvontaa, paitsi kanteluasioita käsittelemällä, paikallisiin syyttäjäyksikköihin tehtävillä seurantakäynneillä. Seurantakäynnit järjestetään säännönmukaisesti niin, että niihin osallistuu valtakunnansyyttäjä tai apulaisvaltakunnansyyttäjä ja kyseisen yhteistoiminta-alueen ohjaava valtiosyyttäjä. Jokaisessa syyttäjäyksikössä käydään kahden vuoden välein. Tällainen tarkastustoiminta on paikallisten syyttäjäyksiköiden suuresta lukumäärästä johtuen varsin raskas ja ylimmän syyttäjän resursseja sitova. Suurempien yksikkökokojen myötä tässä kuvattu tarkastustoiminta olisi järjestettävissä vähemmällä resursseilla entistä tehokkaammaksi.

Syyttäjäyksiköiden organisaation ja ohjausjärjestelmän keventyessä myös keskusvirastossa toteutettavaa alueellista seuranta ja valtiosyyttäjien aluevastuuta voidaan vastaavasti keskittää sekä osin keventää. Alueellisesti painottunutta seuranta ei tarvita yhtä paljon kuin nykyisessä hajanaisessa ohjausjärjestelmässä. Valtakunnansyyttäjänviraston suorittama ohjaus ja seuranta voisi perustua entistä voimakkaammin rikostyyppipohjaiseen erikoistumiseen kuten talousrikosten kohdalla on jo tapahtumassa. Erikoistuminen voisi nojautua avainsyyttäjäjärjestelmään nykyistä tunnusmerkistökohtaista jakoa keskittäen. Samoin alueellista ohjaustoimintaa ja oikeudellisen laadun valvontaa voitaneen maantieteellisen jaon osalta keskittää.

Vaikka paikallisten syyttäjäyksiköiden yhteistoimintajärjestelyt ovatkin tuoneet helpotusta syyttäjälaitoksen ohjaukseen ja paikallisen syyttäjän toimien järjestämiseen käytännön tasolla, yhteistoimintajärjestelyä ei voida pitää riittävänä eikä pysyvänä osana syyttäjälaitoksen johto- ja ohjaussuhteita. Paikallisen syyttäjän toimien yhteistoimintajärjestelyssä on sellaisia rakenteellisia heikkouksia, jotka vaikeuttavat sen toimivuutta käytännön tasolla. Yt-alueen päälliköllä ei ole riittävän selkeää toimivaltaa päättää alueellaan juttujen tasaamisesta

syyttäjäyksiköiden kesken, vaikka hänellä on velvollisuus huolehtia työmäärien tasaamisesta. Hänellä ei ole toimivaltaa määrätä yksittäisten erityisasiantuntemusta vaativien rikosasioiden jakamisesta tietylle yhteistoiminta-alueen syyttäjälle, vaan tämäkin edellyttää asiasta sopimista.

Johto- ja ohjaussuhteiden selkeys ja toimivallan päällekkäisyyksien poistaminen toteutuvat työryhmän esittämissä 18 tai n. 30 yksikön malleissa merkittävästi paremmin kuin nykyisessä yhteistoiminta-alueisiin nojautuvassa organisaatiossa.

3.1.2 Työmäärien tasainen jakaminen

Käytännössä työmäärien tasaaminen edellyttää nykyisin tehokkaasti toimiakseen syyttäjäyksiköiden päälliköiden yhteisymmärrystä ja sopimista asiasta. Syyttäjäyksikön tulosohtauksen näkökulmasta juttumäärien tasaaminen yhteistoiminta-alueella on myös ongelmallista, koska yksikköön saattaa tulla tasaamisen myötä sellaista lisätyötä, johon ei tulossopimuksessa ole varauduttu.

Työmäärien tasaamisen voidaan katsoa yt-aluejärjestelmässä sisältävän sekä asioiden siirtämisen yksiköiden kesken että sijaisuuksien järjestämisen siten, etteivät poissaolot rasita epätasaisesti eri yksiköitä. Lisäksi työtapojen ja hyvien työkäytäntöjen yhdenmukaistaminen edistää työmäärien tasaamista. Tällöin asioita voidaan helpommin siirtää toiseen yksikköön ja tehdä valmistelevia toimenpiteitä muuallakin kuin asian lopullisesti käsittelevässä yksikössä. Yhdenmukaiset käytännöt edistävät myös työmäärien tasapuolista arvioimista. Vastaaviin tavoitteisiin tulee pyrkiä itsenäisten syyttäjäyksiköiden ja niiden toimipisteiden kohdalla.

Näiden tavoitteiden toteuttaminen on vaikeampaa useista erillisistä yksiköistä koostuvalla yhteistoiminta-alueella kuin suuremman syyttäjäyksikön sisäisesti. Yksiköiden tulee kooltaan olla niin suuria, että ne pystyvät toiminnallisesti itsenäiseen työskentelyyn.

3.1.3 Henkilöstön erikoistuminen

Syyttäjien erikoistuminen perustuu sekä päätoimisuuteen, kuten talousrikossyyttäjien ja osin huumausainerikossyyttäjien kohdalla, että toimimiseen avainsyyttäjänä muiden työtehtävien ohella. Valtioneuvoston harmaan talouden torjumiseksi ja huumausrikollisuuden vähentämiseksi tekemien periaatepäätösten toteuttamiseksi syyttäjälaitoksessa on talousrikoksiin ja huumausainerikoksiin erikoistuneiden syyttäjien virkoja. Työryhmä pitää tätä järjestelyä hyvänä ja tehokkaana keinona kohdentaa syyttäjävoimavaroja vaativien rikosasioiden käsittelyyn.

Tiettyihin rikostyyppeihin erikoistuvien avainsyyttäjien toiminta on käynnistetty syyttäjälaitoksessa vuonna 2000. Tiettyjä syyteasioita esiintyy niin harvoin, ettei kaikille syyttäjille voi kertyä niihin riittävää käytännön kokemusta. Vastaavasti eräät rikostyyppit esiintyvät lähinnä vain tietyillä alueilla tai niitä käsitellään vain tietyissä oikeuspaikoissa. Näistä syistä kaikille syyttäjille ei ole tarkoituksenmukaista järjestää niihin liittyvää erikoiskoulutusta. Syyttäjälaitoksen voimavarojen käytön kannalta on edullista, että poikkeuksellisia syyteasioita voidaan ohjata sellaisten syyttäjien käsiteltäviksi, joilla on jo valmiiksi niihin liittyvää erityisasiantuntemusta ja kokemusta. Tämä on myös omiaan nostamaan syyttäjän toiminnan oikeudellista laatua näissä asioissa.

Valtakunnansyyttäjä on 17.2.2003 antanut tällä hetkellä voimassa olevan ohjeen avain- ja erikoissyyttäjäpalvelujen järjestämisestä (Dnro 48/34/02). Avainsyyttäjiä on kymmenellä erikoistumisalueella, jotka ovat talousrikokset, ympäristörikokset, työrikokset, tietotekniikkarikokset, naisiin ja lapsiin kohdistuneet rikokset, virka- ja sotilasrikokset, merioikeusjutut, kansainväliset asiat, huumausainerikokset ja prosessioikeusasiat. Työryhmän selvityksen perusteella avainsyyttäjätoimintaan (ml. juttujen ajaminen) kuuluu syyttäjälaitoksessa yhteensä noin kolme henkilötyövuotta.

Syyttäjälaitoksessa käytössä oleva avainsyyttäjäjärjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi tavaksi kehittää ja vahvistaa erityisasiantuntemusta paikallisessa syyttäjän toiminnassa. Vastaavalla tavalla tulee tukea toimistohenkilökunnan erikoistumista. Osa toimistohenkilöstöstä voi erikoistua muita pitemmälle esimerkiksi haastehakemusten valmisteluun taikka syyttäjän apuna pääkäsittelyssä toimimiseen.

Syyttäjän toimien painopisteen on oltava paikallistasolla. Valtakunnansyyttäjänvirastossa voidaan käsitellä vain yhteiskunnan kannalta merkittävimmät rikosasiat, joiden lukumäärä ei työryhmän käsityksen mukaan voi olla kovinkaan suuri. Kuitenkin tietyn tyyppisten erityisasiantuntemusta vaativien rikosasioiden jakaminen on mahdollista keskittää Valtakunnansyyttäjänvirastoon. Valtakunnansyyttäjänvirastossa avainsyyttäjärühmien vastuuhenkilöinä toimivat valtiosyyttäjät voivat myös kerätä koko maata kattavaa tietoa kunkin avainsyyttäjärühmän toiminnasta.

Tehokas erikoistuminen edellyttää riittävän laajaa toimialuetta kattavan juttukannan muodostamiseksi. Tällainen optimaalinen toimialue vaihtelee rikostyypeittäin. Talousrikosten osalta siihen vaikuttaa myös talousrikossyyttäjien päätoimisuus. Yhteistä tälle kriteerille kuitenkin on, ettei nykyinen hajanainen yksikköjaotus pääsääntöisesti tue tällaista erikoistumista. Yhteistoiminta-alueen päällikkö ei myöskään voi käyttää yhteistoiminta-alueen

erityisasiantuntemusta riittävästi hyväksi yhteistoiminta-alueen eri syyttäjäyksiköissä. Lähtökohtaisesti erikoistumisen edellytykset ovat sitä paremmat, mitä suuremmat syyttäjäyksiköt ovat henkilöresursseiltaan ja juttukannaltaan.

3.1.4 Hallinnon keventäminen

Edellä on todettu syyttäjälaitoksen johto- ja ohjaussuhteiden kannalta ongelmalliseksi yt-päälliköiden ja yksikön päälliköiden päällekkäinen toimivalta ja vastuu. Tämän päällekkäisyyden poistaminen tuottaa samalla myös voimavarojen säästöä hallinnollisten tehtävien keskittämisen myötä. Myös toimistohenkilökunnan suorittamia hallintotehtäviä voidaan edelleen keskittää, joskin tältä osin saatava säästö on vähäisempi mm. jo tapahtuneiden tehtävien keskittämisten vuoksi.

Syyttäjäntoimen varsinaisten palvelujen saatavuus ja sidosryhmäyhteistyö edellyttävät jatkossakin melko tiheän toimipisteverkoston ylläpitämistä. Organisaation sisäisen hallinnon keskittämisestä ei aiheudu vastaavia haittavaikutuksia palvelujen tarjonnassa kuin muiden palvelujen keskittämisestä. Hallintotehtävien keskittäminen edistää myös keskusviraston ja yksiköiden välistä yhteydenpitoa henkilöstöhallintoa koskevissa asioissa.

Hallintotehtävien keräämisestä suurempiin keskusyksikköihin saatava voimavarojen säästö voidaan kohdentaa muihin syyttäjälaitoksen tarpeisiin kuten operatiiviseen toimintaan tai palkkauksen kehittämiseen. Hallinnon keskittämisestä saatavan hyödyn voitaneen arvioida olevan kutakuinkin verrannollinen itsenäisten syyttäjäyksiköiden määrän vähenemiseen eri organisaatiomalleissa.

Työryhmä esittää loppumietinnössään arvion hallintotyön vähenemisen aiheuttamasta työnsäästöstä ja sen muista vaikutuksista.

3.1.5 Palvelujen tarjonta ja sidosryhmäyhteistyö

Syyttäjän syyteharkinta on kirjallista menettelyä, eikä se edellytä kovin usein asianosaisten henkilökohtaista kuulemista tai muutakaan asioimista syyttäjän luona. Syyttäjä voi kuitenkin esimerkiksi antaa syyttämättä jätetylle suullisen huomautuksen. Nuorten kohdalla syyttäjän päätökset on tarkoitus tulevaisuudessa antaa yhä kattavammin nuoren, vanhempien ja sosiaaliviranomaisten läsnäollessa. Tämä tuo huomattavan määrän lisää asianosaiskäyntejä syyttäjän virkapaikalla. Rangaistusmääräysasioissa rangaistusvaatimusta vastustavan henkilökohtainen tapaaminen voi usein edistää asian käsittelyä.

Asian päätyessä syyteharkinnan tuloksena syyttämättä jättämiseen päätös siitä lähetetään asianosaisille postitse. Asianosaisen mahdollisuus toissijaisen syyteoikeutensa käyttöön syyttämättäjättämispäätöksen jälkeen tai kantelun tekeminen Valtakunnansyyttäjävirstolle eivät myöskään aiheuta asianosaiselle tarvetta tavata syyttäjää henkilökohtaisesti.

Syytteen nostaminen tapahtuu syyttäjän käräjäoikeudelle lähettämällä haastehakemuksella tai syyttäjän antamalla haasteella. Syytteeseen asettaminen ei vielä edellytä syyttäjän ja syytetyn henkilökohtaista kohtaamista. Poikkeuksellisissa tilanteissa syyttäjä saattaa syyteharkintavaiheessa järjestää asianosaisten ja näiden oikeudellisten avustajien suullisen kuulemisen.

Syyteharkinnalliset ratkaisut ja syytteen ajaminen sekä siihen liittyvä asianomistajan edustaminen oikeudessa ovat syyttäjälaitoksen lainkäyttöllisiä palveluita. Palvelut ovat edellä kerrotuin tavoin pääsääntöisesti saatavilla syyttäjän maantieteellisestä sijaintipaikasta riippumatta.

Laki oikeudenkäynnistä rikosasioissa (689/1997) ja sen yhteydessä säädetyt esitutkintalain muutokset ovat merkinneet sitä, että rikosasian esitutkinta toimii osaltaan rikosasian pääkäsittelyn valmisteluna. Syyttäjällä on poliisin ohella vastuu rikosasian esitutkinnan asianmukaisuudesta ja riittävydestä. Tämä edellyttää syyttäjän osallistumista mahdollisimman varhaisessa vaiheessa rikosasian esitutkintaan sen kohdentamiseksi, rajaamiseksi ja näytön hankinnan sekä pääkäsittelyn edellytysten turvaamiseksi. Oikeudenkäynnissä syyttäjällä on vastuu oikeudenkäynnin etenemisestä, eikä tuomioistuimella enää ole samanlaista asian selvittämisvastuuta kuin vanhassa rikosprosessissa.

Nykyinen rikosprosessi edellyttää siten syyttäjältä muissa kuin vähäisissä rikosasioissa aktiivista osallistumista esitutkintaan. Syyttäjä vastaa viime kädessä siitä, että esitutkinta on riittävä tapahtuneen kaikinpuoliseksi selvittämiseksi. Esitutkinta toimii rikosepäilyn tutkinnan ohella rikosasian pääkäsittelyn valmisteluna. Poliisin on ilmoitettava syyttäjälle, kun jotakuta on syytä epäillä rikoksesta, yksinkertaista asiaa lukuun ottamatta. Syyttäjällä on oikeus mutta myös velvollisuus osaltaan ohjata esitutkinnan toimittamista.

Syyttäjän ja poliisin välinen esitutkintayhteistyö yksittäisessä asiassa ei kuitenkaan välttämättä aina edellytä, että syyttäjän ja poliisin olisi henkilökohtaisesti tavattava toisensa, vaan yhteydenpitoa on mahdollista järjestää esimerkiksi puhelimitse tai sähköisiä yhteyksiä apuna käyttäen. Vaativammissa asioissa henkilökohtainen tapaaminen on välttämätön. Syyttäjän ja poliisin yhteistyö vaativammissa rikosasioissa, esim. talous-, huume-, petos-, työ-, törkeät väkivaltarikokset, on juttukohtaista esitutkinnan suuntaamis- ja rajaamisyhteistyötä. Henkilökohtaiset

tutkijan tai tutkinnanjohtajan ja syyttäjän väliset tapaamiset edistävät huomattavasti esitutinnan laadun kohottamista ja käräjäoikeuden pääkäsittelyn valmistelua.

Tavanomaisen juttukannan osalta esitutkintayhteistyö edellyttää syyttäjän säännöllisin väliajoin tutustuvan tutkinnassa olevaan juttukantaan esitutinnan rajoittamismahdollisuuksien arvioimiseksi yhdessä tutkinnanjohtajien kanssa. Massarikosten kohdalla syyttäjäyksiköiden on syytä järjestää säännöllisesti yhteispalavereja poliisin kanssa tutkinnallisten linjaratkaisujen arvioimiseksi ja niiden toteutumisen seurantana. Nämä edistävät esitutinnan laadun ylläpitoa ja kehittämistä.

Näin ollen poliisin esitutkintaa suorittavan henkilöstön paikallinen sijoittuminen on merkittävä kysymys ja se tulee ottaa huomioon arvioitaessa sitä, edellyttääkö asianmukainen esitutkintayhteistyö syyttäjän sijoittumista samalle tai lähipaikkakunnalle poliisin esitutkintaa suorittavan yksikön kanssa.

Syyttäjän on henkilökohtaisesti saapuvilla ollen ajettava syytteensä käräjäoikeudessa. Sen vuoksi käräjäoikeuksien sijainti on myös otettava huomioon arvioitaessa, onko syyttäjän sijoittuminen tietyille paikkakunnalle perusteltua. Käräjäoikeusjaotus ei kuitenkaan yhtä merkittävästi rajaa syyttäjälaitoksen toimipisteiden sijoittelua kuin poliisin esitutkintaa suorittavien paikallisyksiköiden sijainti.

Kokonaisuutena arvioiden nykyisen lukuisia syyttäjäyksiköitä käsittävän organisaation hyvänä puolena on, että se on syyttäjäpalveluiden ja sidosryhmäyhteistyön kannalta alueellisesti varsin kattava. Yksikkökoon kasvattaminen saattaa olla omiaan heikentämään tilannetta tältä osin. Tämän vuoksi suurempiin yksiköihin siirryttäessä tulee tarvittaessa yksikköjen toimipisteiden ylläpitämisellä varmistautua siitä, että etäisyydet eivät muodostu liian pitkiksi.

3.1.6 Syyttäjätöiminnan oikeudellinen laatu ja yhdenmukaisuus

Nykyinen rikosprosessijärjestelmä asettaa syyttäjälaitoksen toiminnalle korkeat laatuvaatimukset. Syyttäjällä on ainoana viranomaisena kokonaisvastuu rikosasiaketjun toiminnasta, rikosoikeudenkäynti on vahvasti syyttäjän toimenpiteiden varassa ja lukuisat asiat jäävät lopullisesti syyttäjän päätöksen varaan.

Näistä syistä syyttäjätöiminnan oikeudellinen laatu ja yhdenmukaisuus ovat jo useina vuosina kuuluneet syyttäjälaitoksen keskeisiin tulostavoitteisiin. Edellä mainitun avainsyyttäjätöiminnan yhtenä nimenomaisena tavoitteena on myös oikeudellisen laadun korottaminen erikoistumisen myötä. Tällaiset tulostavoitteet edellyttävät lisäksi seurantaa, jota tulee toteuttaa

jatkuvasti paikallistasolla ja valtakunnallisesti keskusviraston toimesta.

Paikallisen laadunvalvonnan tehokkaan toteuttamisen kannalta nykyisten syyttäjyksiköiden lukumäärä on liian suuri ja yksikkökoko valtaosin liian pieni. Yt-alueiden puitteissa tapahtuvaan oikeudellisen laadun seurantaan ja yhdenmukaistamiseen ei ole ollut riittäviä välineitä. Itsenäisten yksiköiden kesken ei laadunvalvonnasta ole muodostunut aidosti osaa vakiintuneesta toimintakulttuurista. Tosin tässä suhteessa kehitettävää riittää vielä myös yksikönsisäisessä ratkaisutoiminnan yhdenmukaisuuden seurannassa.

Koko maata koskevaa syyttäjätoiminnan oikeudellisen laadun ja yhdenmukaisuuden seuranta suorittaa Valtakunnansyyttäjänvirasto. Tätä tavoitetta toteutetaan mm. Valtakunnansyyttäjän yleisten määräysten ja ohjeiden, tulosohjauksen, seurantakäytien sekä aluevastuu- ja avainsyyttäjätöiminnan muodossa. Yleisten ohjeiden antamista lukuun ottamatta muut seurantamuodot olisivat nykyistä tehokkaammin toteutettavissa, mikäli keskusviraston ohjattavana olisi nykyistä vähemmän itsenäisiä syyttäjyksiköitä.

3.2 Syyttäjyksikön koon merkityksestä

Mitä pienempi syyttäjyksikkö on henkilöstömäärältään, sen haavoittuvampi se on. Sairaustapausten tai muiden poissaolojen aiheuttama töiden uudelleen järjesteleminen ei ole pienessä yksikössä vaikeuksitta toteutettavissa.

Henkilöstömäärältään suuremmissa syyttäjyksiköissä voidaan helpommin ja joustavammin järjestää erilaisten poissaolojen vaatimat työtehtävien uudelleen järjestelyt. Myös yksittäisen syyttäjän työtilanteen pitäminen kohtuullisena on helpommin järjestettävissä suuressa yksikössä. Pienessä yksikössä saattaa syyttäjälle saapua laaja ja vaikea yksittäinen syyteharkinta-asia, joka viivästyttää (kaikkien) muiden syyteharkinta-asioiden käsittelyä. Suuressa yksikössä voidaan paremmin järjestää syyttäjälle työrauha tällaisen aikaa vievän syyteharkinta-asian käsittelyn ajaksi vapauttamalla hänet muista töistä sanotuksi ajaksi.

Suuremmissa yksikössä on mahdollista järjestää syyttäjien ja muun henkilöstön erikoisosaamisen käyttäminen ainakin jossain määrin rakenteelliseksi osaksi syyttäjyksikön työkäytäntöjä. On esimerkiksi mahdollista, että syyttäjät erikoistuvat tietyn tyyppisiin rikosasioihin (esim. omaisuusrikokset, väkivaltarikokset, talousrikokset). Riittävän suuri syyttäjyksikkö voi olla ammattitaidollisesti niin vahva, että se voi hoitaa kaikki alueellaan esiintyvät muut kuin yhteiskunnallisesti merkittävimmät rikosasiat, jotka kuuluvat valtiosyyttäjien käsiteltäviksi. Suuremmat yksiköt

selviävät itsenäisesti ja ilman ulkopuolista tukea pienempiä yksiköjä paremmin kaikista syyttäjyksikölle kuuluvista tehtävistä.

Suuremmat yksikkökoot luovat osaltaan organisatorisesti paremmat edellytykset sellaiselle paikallisen syyttäjäntoimen jäntevälle johtamiselle, jota syyttäjäntoimen merkitys ja vaatimustaso edellyttävät. Kaksiportaiseen syyttäjälaitokseen ei tule luoda sellaista väliporrasta, että syyttäjälaitos toiminnallisesti tarkasteltuna tosiasiallisesti muodostuisi kolmiportaiseksi. Epäselvät tai vaikeaselkoiset ohjaus- ja johtosuhteet ovat omiaan hämärtämään eri toimijoiden keskinäisiä vastuusuhteita sekä hajauttamaan tietyn yksikön ja sen johtajan kokonaisvastuuta toiminnastaan. Selkeät johtosuhteet edistävät samalla pyrkimystä yhdenmukaiseen ja kriminaalipoliittisesti tarkoituksenmukaiseen syyttäjän toimintaan, syyttäjän itsenäisyydestä ja riippumattomuudesta kuitenkin tinkimättä.

Myös valtionhallinnossa on eri hallinnonaloilla yleisesti vallalla organisaatioiden kehittämisessä suuntaus hallinnollisesti suurempiin yksikkökokoihin. Samanaikaisesti tulee huolehtia riittävän kattavasta palveluverkostosta, joka eri viranomaisten tuottamien palvelujen erilaisuudesta johtuen voi olla varsin erilainen.

Työryhmä pitää nykyisiä paikallisyksikköjen yhteistoimintajärjestelyjä hyvänä väliajan ratkaisuna siirryttäessä suuresta määrästä erisuuruisia paikallisyksiköitä toiminnallisesti isompiin ja yhdenmukaisempiin yksikkökokoihin.

4. TYÖRYHMÄN ESITYKSET

4.1 Paikallisen syyttäjäntoimen järjestäminen

Työryhmässä on ollut tarkasteltavina erilaisia paikallisen syyttäjäntoimen järjestämistä koskevia organisaatiomalleja.

4.1.1 Syyttäjänvirastot nykyisistä yhteistoiminta-alueista

Yhtenä vaihtoehtona on paikallisen syyttäjäntoimen järjestäminen siten, että nykyisistä 16 yhteistoiminta-alueesta muodostettaisiin omat syyttäjäyksikkönsä. Helsingin kihlakunnan syyttäjänviraston ja Ahvenanmaan maakunnansyyttäjänviraston lisäksi olisi 16 nykyisistä yhteistoiminta-alueista muodostettavaa paikallisyksikköä. Käsivarren ja Kittilän kihlakuntien nimismiesten syyttäjän tehtävät tulisi sisällyttää Lapin yhteistoiminta-alueesta muodostettavaan syyttäjäyksikköön. Työryhmän mielestä enää ei

ole olemassa eduskunnan vastauksessaan (EV 3/1993 vp.) tarkoittamia perusteita syyttäjätehtävien hoitamiseksi nimismiesjärjestelmän puitteissa. On myös periaatteellisesti arveluttavaa, että osassa maata syyttäjätehtäviä hoitavat muut kuin päätoimiset syyttäjät ja että sama henkilö sekä johtaa esitutkintaa että toimii syyttäjänä. Näin menettelemällä valtakunnassa olisi yhteensä 18 paikallista syyttäjäyksikköä ja näillä toiminnallisten tarpeiden mukaan yhteensä 44 muilla paikkakunnilla olevaa toimipaikkaa. Näitä muita syyttäjäyksiköitä kuin Ahvenanmaan maakunnansyyttäjänvirastoa voitaisiin nimittää syyttäjänvirastoiksi ja niiden muilla paikkakunnilla olevia toimipaikkoja paikallistoimistoiksi. Paikallissyyttäjiä olisi siten yhteensä 62 paikkakunnalla. Samalla olisi mahdollista luopua nykyisestä osin hankalaksi koetusta yhteistoimintajärjestelystä. Syyttäjänvirastojen nimet voitaisiin vahvistaa maakunnallisten nimien mukaan ja paikallistoimistojen nimet sijoituspaikkakuntien mukaan. Liitteessä nro 3 on esitetty tämän mallin mukaiset syyttäjäyksiköt paikallistoimistoinen.

4.1.2 Syyttäjänvirastoja noin 30

Toisena vaihtoehtona on määrätä sellaiset pienet syyttäjäyksiköt, jotka ovat henkilöstönsä vähäisyyden vuoksi haavoittuvia tai muutoin epätarkoituksenmukaisia toimimaan itsenäisinä yksikköinä, täydelliseen yhteistoimintaan keskenään tai jonkin suuremman syyttäjäyksikön kanssa. Tällöinkin syyttäjäyksiköiden määrää voitaisiin vähentää oleellisesti nykyisestä. Työryhmän käsityksen mukaan näin menettelemällä päästäisiin noin 30 syyttäjäyksikköön. Esimerkki tällaisesta 31 syyttäjäyksikön mallista on esitetty liitteessä nro 4.

4.1.3 Nykyisen yhteistoimintajärjestelyn kehittäminen

Kolmantena vaihtoehtona on kehittää nykyistä yhteistoimintajärjestelyä niin, että yhteistoiminta-alueen päällikön toimivaltuuksia yhteistoiminta-alueella lisätään. Yhteistoiminta-alueen päällikön toimivaltaa määrätä juttujen tasaamisesta yksiköiden kesken vahvistettaisiin sekä hänelle annettaisiin toimivalta määrätä yhteistoiminta-alueellaan erityisasiantuntemuksen käytöstä tiettyihin erityisasiantuntemusta edellyttäviin juttuihin. Lisäksi hänellä tulisi olla toimivalta päättää nykyisin paikallistasolle kuuluvat määräaikaisen henkilökunnan nimitysasiat. Muutkin hallinnolliset asiat paikallisista yksiköistä olisi keskitettävä yhteistoiminta-alueen päällikön tai hänen yksikkönsä käsiteltäväksi.

4.1.4 Vaihtoehtojen tarkastelua

Ensin mainittu vaihtoehto paikallisen syyttäjäntoimen rakenteen kehittämiseksi on työryhmän mielestä kaksipuolaisen syyttäjälaitoksen ohjaus- ja johtosuhteiden toimivuuden kannalta tarkasteltuna selkeä, ja työryhmä pitää sitä myös toteuttamiskelpoisena. Ohjaus- ja johtosuhteiden selkeyden kannalta on parhaiten perusteltavissa se, että nykyisistä yhteistoiminta-alueista muodostettaisiin uudet syyttäjäyksiköt. Ehdotettu malli turvaa syyttäjäpalveluiden tasapuolisen saatavuuden koko maassa sekä mahdollistaa paikallisten syyttäjävaimavarojen ja erityisasiantuntemuksen kehittymisen ja tehokkaan kohdentamisen. Samalla se paikallistason hallintoa keventämällä vapauttaisi paikallisessa syyttäjäntoimessa resursseja enemmän varsinaisiin syyttäjän tehtäviin.

Myös toinen vaihtoehto on käytännössä toteuttamiskelpoinen ja hyvin paikallisiin oloihin sopeutettavissa, vaikka siinä paikalliset syyttäjäyksiköt olisivatkin kokonsa puolesta varsin erisuuruisia. Myös tässä mallissa on mahdollista toteuttaa syyttäjävaimavarojen järkevää kohdentamista. Hallinto ei kevene yhtä merkittävästi kuin ensimmäisessä mallissa, ja siten hallintotyön vähentymisestä operatiiviseen toimintaan vapautuva työpanos ei ole yhtä merkittävä kuin ensimmäisessä vaihtoehdossa. Tässä mallissa näyttää tarpeelliselta säilyttää pienten yksikköjen välinen yhteistoiminta nykyisen kaltaisena.

Kolmas työryhmän tarkastelema vaihtoehto on yhteistoiminnassa olevien paikallisten syyttäjäyksikköjen toimivalta- ja vastuukysymysten kannalta ongelmallinen. Paikallisen syyttäjäyksikön päällikkö olisi vastuussa yksikkönsä toiminnasta ja tuloksellisuudesta, mutta hän ei voisi päättää kaikista niihin vaikuttavista asioista. Tosiasiassa hänen asemansa olisikin vain muodollisesti yksikön päällikkö. Tämä malli edellyttäisi myös valtakunnansyyttäjän ohjaus- ja johtovallan järjestelyjen säilyttämistä nykyisenkaltaisina. Tämä malli on työryhmän mielestä syyttäjälaitoksen ohjaus- ja johtosuhteita niin kokonaisuutena kuin paikallistasollakin tarkasteltuna kaikkein huonoin vaihtoehto.

YSL:n 5 §:n mukaan paikallinen syyttäjäntoimi järjestetään kihlakunnittain. Työryhmän käsityksen mukaan paikallisen syyttäjäntoimen järjestelyjä voidaan kehittää työryhmän ehdottamin tavoin nykylainsäädännön pohjalta eli siten, että paikallinen syyttäjäntoimi olisi edelleen järjestetty kihlakunnittain, koska molempiin ehdotettuihin vaihtoehtoihin sisältyy laaja toimipaikkaverkosto.

Tiedossa on, että on olemassa suunnitelmia valtion paikallishallinnon uudistamiseksi. Työryhmä ei kuitenkaan katso

asiakseen ennakoida suunnitelmien toteutumista mihinkään suuntaan, mikä puoltaa syyttäjäorganisaation kehittämistä nykylainsäädännön puitteissa. Näistä syistä työryhmä ei ehdota muutoksia paikallisen syyttäjäntoimen järjestelyjä koskeviin lainsäännöksiin.

Työryhmän käsityksen mukaan paikallinen syyttäjäntoimi tulee järjestää valtion paikallishallinnon järjestämisen yleisistä linjauksista riippumatta nyt ehdotetuin tavoin eli yksikkökokoja selvästi suurentamalla. Oleellista paikallisen syyttäjäntoimen vastaisessa järjestämisessä on, että lainsäädäntö antaa mahdollisuuden järjestää paikallinen syyttäjäntoimi siten, että se perustuu riittävän suuriin hallinnollisiin yksiköihin sekä kattavaan toimipaikkaverkoston.

4.2 Yksiköiden sijoittuminen ja toimipaikkaverkoston kattavuus

Tarkoituksena on, että syyttäjäpalveluita jatkossakin järjestetään suurin piirtein samoilla paikkakunnilla kuin nykyisinkin. Paikkakunnalla, jossa on sekä esitutkintaa suorittava poliisi että käräjäoikeus, olisi myös pääsääntöisesti syyttäjän toimipaikka.

Toimipaikassa olisi oltava yleensä vähintään kaksi syyttäjää. Toisaalta, jos lähellä on henkilöstömäärältään suurempi syyttäjänvirasto tai paikallistoimisto, kahdenkin syyttäjän kokoinen toimipaikka voitaisiin yhdistää suurempaan toimipaikkaan.

Liitteissä nrot 3 ja 4 on ehdotus toimipaikkaverkostoksi.

4.3 Ehdotuksen vaikutukset henkilöstön asemaan

Syyttäjälaitoksen rakenteen kehittämisessä on noudatettava valtioneuvoston kanslian asettaman alueellistamisen koordinaatiotyöryhmän julkistamiin alueellistamisohjelman periaatteisiin ja linjauksiin kuuluvaa hyvää henkilöstöpolitiikkaa. Sen mukaan vakinaista henkilöstöä ei velvoiteta muuttamaan toiselle paikkakunnalle. Henkilöstön palvelussuhteen jatkuvuus valtiolla turvataan. Henkilöstön nykyisten tehtävien taso pyritään säilyttämään mahdollisimman hyvin. Siirtyvissä tehtävissä toimivia henkilöitä, jotka eivät syystä tai toisesta katso voivansa siirtyä paikkakunnalta, kannustetaan ja tuetaan siirtymään muihin tehtäviin.

Paikallistoimiston päällikön asema voitaisiin järjestää syyttäjäyksikön jaoston esimiehen aseman kaltaiseksi. Työryhmän käsityksen mukaan paikallistoimiston päällikön tehtävänä olisi toimia toimistonsa tiiminvetäjänä, esimerkiksi vanhempana syyttäjänä, joka huolehtisi toimiston sisäisestä juttujaosta.

Työryhmän ehdottamissa nykyistä suuremmissa syyttäjyksiköissä muodostuu tilanteita, joissa syyttäjyksikön yhteistyötahojen määrä kasvaa. Syyttäjyksikön toimialueeseen saattaa kuulua useita poliisilaitoksia ja useita kärjäoikeuksia sekä useita muita sidosorganisaatioita. Yksittäisen kihlakunnansyyttäjän virantoimitusalueena olisi koko syyttäjyksikön toimialue. Nykyisinhän kihlakunnansyyttäjä on toimivaltainen yhteistoimintaluheen kaikissa rikosasioissa.

Kihlakunnansyyttäjän virantoimitusalueen laajentumisesta ei kuitenkaan saisi seurata sitä, että hänen työtehtävänsä merkittävässä määrin hajaantuisivat syytteiden ajamiseen useissa kärjäoikeuksissa entisen yhden kärjäoikeuden asemesta. Selvää on, että joissakin syyttäjyksiköissä joudutaan tekemään töiden uudelleen organisoinnista johtuvia järjestelyjä, mutta lähtökohdin kärjäpaikkoja koskevia uudelleenjärjestelyjä olisi tehtävä vapaaehtoisuuden pohjalta. Syyttäjän on kuitenkin varauduttava siihen, että esimerkiksi sairaustapauksissa tai muissa estetilanteissa syyttäjä saattaa joutua sijaistusjärjestelyiden vuoksi hoitamaan virkatehtäviä aikaisempaa useampien poliisilaitosten ja kärjäoikeuksien kanssa. Syyttäjyksikön päällikön tehtävänä on huolehtia toimialueensa henkilöstöresurssien tarkoituksenmukaisesta käytöstä, esimerkiksi työmäärien tasaamisesta. Tämä edellyttää yksittäisen syyttäjän osalta, että hänenkin työtehtävänsä on rakenteellisesti tarkoituksenmukaisella tavalla järjestetty.

Työryhmän ehdotuksella ei olisi välittömiä vaikutuksia toimistohenkilöstön määrään. Pidemmän ajan kuluessa nykyistä suurempien yksiköiden tehtävät voidaan hoitaa nykyistä pienemmällä toimistohenkilöstöllä. Suuremmat yksiköt mahdollistavat myös toimistohenkilöstön toimenkuvan kehittämisen. Haastehakemusten valmistelemista voidaan lisätä, samoin kuin syyttäjän avustamista pääkäsittelyssä. Suuremmat yksiköt lisäävät myös tarvetta kehittää toimistohenkilöstön esimiestehtäviä. Toimistohenkilöstön kohdalla esimerkiksi vuosilomat tai sairauspoissaolot saattavat edellyttää, että toimistohenkilön on tilapäisesti siirryttävä toiselle paikkakunnalle olevaan toimipaikkaan (esim. paikallistoimiston toimistosihteerin sairastuessa saattaa olla välttämätöntä, että syyttäjänviraston toimistosihteerin siirryttyä paikallistoimistoon sijaiseksi, ellei toimistosihteerin tehtäviä ole muuten mahdollista järjestää sairausloman aikana).

Syyttäjyksiköiden vähentyessä ja ohjausjärjestelmän keventyessä Valtakunnansyyttäjänvirastossa toteutettavaa paikallisen syyttäjän toimien seurantaa ja valtiosyyttäjien aluevastuuta voidaan keskittää ja osin keventää.

4.4 Säädosmuutostarpeet

Työryhmän ehdottama paikallisen syyttäjäntoimen uudelleenjärjestäminen ei edellytä lainsäädäntömuutoksia. Uusien syyttäjäyksikköjen muodostaminen nykyisistä yhteistoiminta-alueista on mahdollista toteuttaa YSL 5 §:n 2 momentin nojalla siten, että oikeusministeriö määrää yhteistoiminta-alueella jonkin syyttäjäyksikön hoitamaan syyttäjän tehtävät myös muiden samalla yhteistoiminta-alueella olevien kihlakuntien alueella. Tällöin alueelle muodostuisi yksi syyttäjäyksikkö. Näin menettelemällä nykyisistä 16 yhteistoiminta-alueesta muodostettaisiin 16 paikallista syyttäjäyksikköä. Nämä syyttäjäyksiköt olisivat hallinnollisesti kihlakunnan syyttäjänvirastoja tai kihlakunnanviraston syyttäjäsastoja. Hallinnollisesta asemastaan huolimatta syyttäjäyksiköstä tulisi voida käyttää nimitystä *syyttäjänvirasto*.

Syyttäjänvirasto tulisi voida nimetä sijaintimaakuntansa mukaan; esimerkiksi Tampereen kihlakunnan syyttäjänviraston nimi voisi olla Pirkanmaan syyttäjänvirasto ja Vantaan kihlakunnanviraston syyttäjäsaston nimi voisi olla Itä-Uudenmaan syyttäjänvirasto. Tämä edellyttäisi, että KiSA:n 2 §:ään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin, joko että oikeusministeriö vahvistaisi valtakunnansyyttäjän esityksestä kihlakunnan syyttäjänviraston ja kihlakunnanviraston syyttäjäsaston nimet tai että valtakunnansyyttäjä vahvistaisi nimet.

Tarkoituksena on, että syyttäjäpalveluita jatkossakin järjestetään suurin piirtein samoilla paikkakunnilla kuin nykyisinkin. Tämän mukaisesti syyttäjänvirasto toimisi sijoitettuna useille paikkakunnille. Muilla kuin pääsijoituspaikkakunnalla sijaitseva henkilöstö voisi toimia syyttäjänviraston paikallistoimistossa. Tämän vuoksi työryhmä ehdottaa KiSA:n 2 §:n 1 momenttia muutettavaksi siten, että syyttäjäyksiköllä voisi olla toisella paikkakunnalla paikallistoimisto ja sillä esimies. Pykälän 2 momenttia olisi lisäksi muutettava siten, että oikeusministeriö päättäisi edellä tarkoitetun paikallistoimiston sijaintipaikasta. Nykyisinkin oikeusministeriö on määrännyt, mille paikkakunnalle yhdistämistilanteessa jää syyttäjiä.

Paikallistoimiston päällikön asema voitaisiin järjestää syyttäjäyksikön jaoston esimiehen aseman kaltaiseksi. Tämä edellyttäisi, että KiSA:n 2 a §:ään lisättäisiin paikallistoimiston päällikön tehtävään määräämistä koskeva sääntely ja asetuksen 5 §:n 2 momenttiin paikallistoimiston päällikön tehtäviä koskeva sääntely.

Vaikka työryhmän ehdotuksen mukaan nykyinen paikallisten syyttäjäyksikköjen yhteistoimintaa koskeva määräys 18 syyttäjäyksikön mallin mukaisesti toteutettuna olisi tarpeettomana

kumottava, työryhmä ei ehdota kumottaviksi KSL:n eikä KiSA:n yhteistoimintaa koskevia säännöksiä, koska saattaa olla, että tulevaisuudessa tämän ehdotetun mallin mukaisten suurempien syyttäjäyksikköjen väliselle uudelleenlaiselle yhteistoiminnalle saattaa joskus syntyä tarvetta. Siinä tapauksessa, että syyttäjäyksiköitä olisi noin 30, syyttäjäyksiköiden välinen yhteistoiminta olisi edelleen tarpeellista säilyttää tietyssä laajuudessa. Vain riittävän suuret yksiköt voisivat olla sen ulkopuolella.

Keskusviraston osalta on valtiosyyttäjien toimivallasta YSL:n 7 §:ssä todettu, että valtiosyyttäjien on ensisijaisesti huolehdittava syyttäjätehtävistä yhteiskunnan kannalta merkittävimmissä rikosasioissa. Sanotun lain 7 §:n 3 momentissa todetaan, että valtiosyyttäjien muista tehtävistä säädetään erikseen. Asetuksessa valtakunnansyyttäjänvirastosta 6 §:n 3 momentissa on säädetty, että valtiosyyttäjä voi työjärjestyksen tai valtakunnansyyttäjän erikseen antaman määräyksen nojalla ratkaista muun kuin 6 §:n 1 momentin mukaisen periaatteellisesti tärkeimpiin tai laajakantoisimpiin kuuluvan asian.

Mm. kanteluasioiden ratkaisemiseen on tämän säännöksen nojalla delegoitu valtiosyyttäjille itsenäistä ratkaisuvalltaa. Valtakunnansyyttäjän ohjeessa 5.3.2003 todetaan lisäksi aluevastuullisen valtiosyyttäjän toimivan yhtäältä keskusviraston edustajana ja toisaalta alueensa henkilökunnan edustajana keskusvirastoon. Valtiosyyttäjän tehtävänä on alueellisen syyttäjän toimien kehittäminen ja laadukkaan syyttäjätöiden edistäminen alueella.

Valtiosyyttäjien tehtävistä muodostavat syyttäjäyksiköiden toiminnan ohjaamiseen liittyvät velvollisuudet joka tapauksessa niin merkittävän osan, että asetuksen tehtäväkuvauksen täsmentäminen olisi perusteltua. Työryhmä esittää, että valtakunnansyyttäjänvirastosta annetun asetuksen 6 §:n 3 momenttiin lisätään maininta, että valtiosyyttäjä voi näiden valtuuksien nojalla osallistua paikallisen syyttäjän toimien ohjaamiseen, kehittämiseen ja valvomiseen (= muutoin sama sanamuoto kuin valtakunnansyyttäjän tehtäviä koskevassa 4 §:ssä laissa yleisistä syyttäjistä, mutta termi johtaminen korvattu ohjaamisella). Valtakunnansyyttäjän ohjeessa voitaisiin edelleen täsmentää tämän toimivallan sisältöä.

SYTTÄJÄYKSIKÖT JA YHTEISTOIMINTA-ALUEET 1.1.2005 LUKIEN
Nykyinen organisaatorakenne

Syyttäjäyksikön sijoituskihlakunta tummennettu.

Yhteistoiminta-alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyöttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	39+3+22 (6+0+0)
1 Länsi-Uusimaa	Espoo	Espoo Kauniainen Kirkkonummi Siuntio	Espoo Raasepori	Helsinki	12+2+5 (2+0+0)
	Lohja	Karjalohja Lohja Sammatti	Lohja	Turku	4+0+2
	Raasepori	Hanko Inkoo Karjaa Pohja Tammisaari	Raasepori	Turku	2+0+1,5
	Vihti	Karkkila Nummi-Pusula Vihti	Lohja	Turku	Lohja hoitaa
				Yhteensä	18+2+8,5 (2+0+0)
2 Itä-Uusimaa	Loviisa	Lapinjärvi Liljendal Loviisa Pernaja Ruotsinpyhtää	Loviisa	Helsinki	Porvoo hoitaa
	Porvoo	Askola Pornainen Porvoo Sipoo	Orimattila Porvoo	Kouvola Helsinki	5+0+2
	Vantaa	Vantaa	Vantaa	Helsinki	10+2+5 (2+0+0)
				Yhteensä	15+2+7 (2+0+0)

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
3 Keski- Uusimaa	Forssa	Forssa Humppila Jokioinen Tammela Ypäjä	Forssa	Turku	2+0+2
	Hyvinkää	Hyvinkää Nurmijärvi	Hyvinkää	Kouvola	3+0+2
	Hämeenlinna	Hattula	Hämeenlinna	Turku	2,5+0+2 (2+0+0)
		Hauho			
		Janakkala Kalvola Lammi Renko Tuulos	Riihimäki Hämeenlinna	Kouvola Turku	
	Keski-Uusimaa	Järvenpää Kerava Tuusula	Tuusula	Helsinki	6+1+4
Riihimäki	Hausjärvi Loppi Riihimäki	Riihimäki	Kouvola	3+0+2	
			Yhteensä	16,5+1+12 (2+0+0)	
4 Päijät-Häme	Heinola	Hartola Heinola Sysmä	Heinola	Kouvola	2+0+2
	Lahti	Asikkala Hollola Hämeenkoski Kärkölä Lahti Nastola Padasjoki	Lahti	Kouvola	9+1+5
	Orimattila	Artjärvi	Orimattila	Kouvola	2+0+1
Myrskylä Mäntsälä Orimattila Pukkila		Porvoo Orimattila	Helsinki Kouvola		
			Yhteensä	13+1+8	

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
5 Kymi	Hamina	Hamina Miehikkälä Virolahti	Kotka	Kouvola	Kotka hoitaa
	Imatra	Imatra Parikkala Rautjärvi Ruokolahti	Imatra	Kouvola	3+0+2
	Kotka	Kotka Pyhtää	Kotka Loviisa	Kouvola Helsinki	6+0+3
	Kouvola	Anjalankoski Elimäki Iitti Jaala Kouvola Kuusankoski Valkeala	Kouvola	Kouvola	4+0+3 (1+0+0)
	Lappeenranta	Joutseno Lappeenranta Lemi Luumäki Savitaipale Suomenniemi Taipalsaari Ylämaa	Lappeenranta	Kouvola	4+1+3 (1+0+0)
				Yhteensä	17+1+11 (2+0+0)
6 Varsinais- Suomi	Kaarina	Kaarina Lieto Paimio Piikkiö Sauvo	Turunseutu	Turku	2+0+1
	Loimaa	Alastaro Aura Koski TL Loimaa Marttila Mellilä Oripää Pöytyä Tarvasjoki Yläne	Loimaa Turunseutu Loimaa	Turku	2+0+1

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Raisio	Askainen Lemu Masku Merimasku Naantali Nousiainen Raisio Rusko Rymättylä Vahto Velkua	Turunseutu	Turku	4,5+0+3
	Salo	Halikko Kiikala Kisko Kuusjoki Muurla Perniö Pertteli Salo Somero Suomusjärvi Särkisalo	Salo	Turku	3+0+2
	Turku	Turku	Turku	Turku	11+1+5 (2,1+0+0)
	Turunmaa	Dragsfjärd Houtskär Iniö Kemiö Korppoo Nauvo Parainen Västanfjärd	Parainen	Turku	1+0+1
	Vakka-Suomi	Kustavi Laitila Mietoinen Mynämäki Pyhäranta Taivassalo Uusikaupunki Vehmaa	Vakka-Suomi	Turku	Raisio hoitaa
				Yhteensä	23,5+1+13 (2,1+0+0)

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
7 Pirkanmaa	Ikaalinen	Hämeenkyrö Ikaalinen Kihniö Parkano Viljakkala	Ikaalinen	Turku	2+0+1
	Kangasala	Juupajoki Kangasala Kuhmalahti Luopioinen Längelmäki Orivesi Pälkäne	Tampere Hämeenlinna Tampere Hämeenlinna	Turku	Tampere hoitaa
	Mänttä	Kuru Mänttä Ruovesi Vilppula Virrat	Tampere	Turku	1+0+1
	Nokia	Lempäälä Mouhijärvi Nokia Pirkkala Vesilahti Ylöjärvi	Tampere	Turku	4+0+3
	Tampere	Tampere	Tampere	Turku	14+2+6 (1+0+0)
	Valkeakoski	Kylmäkoski Toijala Urjala Valkeakoski Viiala	Toijala	Turku	2+0+2
	Vammala	Kiikoinen Lavia Punkalaidun Suodenniemi Vammala Äetsä	Pori Kokemäki Tampere	Vaasa Turku	Nokia hoitaa
				Yhteensä	23+2+13 (1+0+0)

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
8 Satakunta	Kankaanpää	Honkajoki Jämijärvi Kankaanpää Karvia Merikarvia Siikainen	Ikaalinen	Turku	1+0+1
			Pori	Vaasa	
	Kokemäki	Harjavalta Huittinen Kokemäki Köyliö Säkylä Vampula	Kokemäki	Turku	2+0+1
	Pori	Luvia Nakkila Noormarkku Pomarkku Pori Ulvila	Pori	Vaasa	5+0+3
Rauma	Eura Eurajoki Kiukainen Kodisjoki Lappi Rauma	Rauma	Turku	3+0+2	
		Mynämäki Rauma			
				Yhteensä	11+0+7 (0+0+0)
9 Länsi- rannikko	Kokkola	Kokkola Kälviä Lohtaja	Kokkola	Vaasa	3+0+2
	Mustasaari	Korsnäs Maalahti Maksamaa Mustasaari Oravainen Vöyri	Mustasaari	Vaasa	2+0+2
	Närpiö	Kaskinen Kristiinankaupunki Närpiö	Mustasaari	Vaasa	Mustasaari hoitaa

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Pietarsaari	Krunupyy Luoto Pedersören kunta Pietarsaari Uusikaarlepyy	Pietarsaari	Vaasa	2+1+2
	Vaasa	Vaasa	Vaasa	Vaasa	4+0+3 (1+0+0)
				Yhteensä	11+1+9 (1+0+0)
10 Etelä- Pohjanmaa	Alavus	Alavus Kuortane Lehtimäki Soini Töysä Ähtäri	Seinäjoki	Vaasa	Lapua hoitaa
	Kauhajoki	Isojoki Jurva Karijoki Kauhajoki Teuva	Kauhajoki Kyrönmaa Kauhajoki	Vaasa	1+0+1 (0,5+0+0)
	Kaustinen	Halsua Himanka Kannus Kaustinen Lestijärvi Perho Toholampi Ullava Veteli	Kokkola	Vaasa	Kokkola hoitaa
	Kyrönmaa	Isokyrö Laihia Vähäkyrö	Kyrönmaa	Vaasa	1+0+1
	Lapua	Alahärmä Alajärvi Evijärvi Kauhava Kortesjärvi Lappajärvi Lapua Vimpeli Ylihärmä	Kauhava	Vaasa	3+0+2

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Seinäjoki	Ilmajoki Jalasjärvi Kurikka Nurmo Seinäjoki Ylistaro	Seinäjoki Kauhajoki Seinäjoki Kyrönmaa	Vaasa	4+1+3
				Yhteensä	9+1+7 (0,5+0+0)
11 Keski-Suomi	Jyväskylä	Hankasalmi Joutsa Jyväskylä Jyväskylän mlk Laukaa Leivonmäki Luhanka Muurame Toivakka Urainen	Pieksämäki Jyväskylä	Itä-Suomi Vaasa	8+1+6
	Jämsä	Jämsä Jämsänkoski Korpilahti Kuhmoinen	Jämsä	Vaasa	2+0+2
	Keuruu	Keuruu Multia Petäjävesi	Jyväskylä	Vaasa	Jyväskylä hoitaa
	Saarijärvi	Kannonkoski Karstula Kinnula Kivijärvi Kyyjärvi Pylkönmäki Saarijärvi	Äänekoski	Vaasa	Äänekoski hoitaa
	Äänekoski	Konnevesi Pihtipudas Sumiainen Suolahti Viitasaari Äänekoski	Äänekoski	Vaasa	3+0+1
				Yhteensä	13+1+9 (0+0+0)

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
12 Etelä-Savo	Juva	Joroinen Juva Puumala Rantasalmi Sulkava	Mikkeli	Itä-Suomi	Mikkeli hoitaa
	Mikkeli	Hirvensalmi Kangasniemi Mikkeli Mäntyharju Pertunmaa Ristiina	Mikkeli Pieksämäki Mikkeli Heinola Mikkeli	Itä-Suomi Kouvola Itä-Suomi	5+0+3
	Pieksämäki	Haukivuori Pieksämäki Pieksänmaa	Pieksämäki	Itä-Suomi	2+0+1
	Savonlinna	Enonkoski Heinävesi Kerimäki Punkaharju Savonlinna Savonranta	Savonlinna	Itä-Suomi	2+0+2
				Yhteensä	9+0+6 (0+0+0)
13 Pohjois- Karjala	Iloimantsi	Iloimantsi Tuupovaara	Joensuu	Itä-Suomi	Joensuu hoitaa
	Joensuu	Eno Joensuu Kontiolahti Liperi Outokumpu Polvijärvi Pyhäselkä	Joensuu	Itä-Suomi	6+0+5
	Kitee	Kesälahti Kitee Rääkkylä Tohmajärvi	Joensuu	Itä-Suomi	Joensuu hoitaa
	Lieksa	Lieksa	Nurmes	Itä-Suomi	Nurmes hoitaa

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Nurmes	Juuka Nurmes Valtimo	Nurmes	Itä-Suomi	2+0+2
				Yhteensä	8+0+7 (0+0+0)
14 Savo	Koillis-Savo	Juankoski Kaavi Nilsia Rautavaara Tuusniemi	Nilsia Kuopio	Itä-Suomi	Kuopion seutu hoitaa
	Kuopion seutu	Kuopio Maaninka Siilinjärvi	Kuopio Nilsia Kuopio	Itä-Suomi	7+1+5
	Sisä-Savo	Karttula Rautalampi Suonenjoki Tervo Vesanto	Kuopio	Itä-Suomi	Kuopion seutu hoitaa
	Varkauden seutu	Leppävirta Varkaus	Varkaus	Itä-Suomi	2+0+2
	Ylä-Savo	Iisalmi Keitele Kiuruvesi Lapinlahti Pielavesi Sonnkajärvi Varpaisjärvi Vieremä	Iisalmi Nilsia Iisalmi	Itä-Suomi	4+0+3
				Yhteensä	13+1+10 (0+0+0)
15 Oulun lääni	Haapajärvi	Haapajärvi Haapavesi Kärsämäki Nivala Pyhäjärvi Reisjärvi	Haapajärvi	Rovaniemi	2+0+1

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Haukipudas	Haukipudas Ii Kiiminki Kuivaniemi Yli-Ii Ylikiiminki	Oulu	Rovaniemi	Oulu hoitaa
	Kajaani	Kajaani Paltamo Ristijärvi Sotkamo Vuolijoki	Kajaani	Itä-Suomi	4+1+3
	Kuhmo	Kuhmo	Kajaani	Itä-Suomi	Kajaani hoitaa
	Kuusamo	Kuusamo	Kuusamo	Rovaniemi	2+0+1
	Liminka	Kestilä Liminka Lumijoki Muhos Piippola Pulkkila Pyhäntä Rantsila Tyrnävä Utajärvi Vaala	Oulu	Rovaniemi	Oulu hoitaa
	Oulu	Hailuoto Kempele Oulu Oulunsalo	Oulu	Rovaniemi	12+1+8 (1+0+0)
	Pudasjärvi	Pudasjärvi Taivalkoski	Oulu Kuusamo	Rovaniemi	Oulu hoitaa
	Raahe	Pyhäjoki Raahe Ruukki Siikajoki Vihanti	Raahe	Rovaniemi	2+0+2
	Suomussalmi	Hyrynsalmi Puolanka Suomussalmi	Kajaani Kuusamo	Itä-Suomi Rovaniemi	Kajaani hoitaa

Yhteistoiminta- alueet	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Ylivieska	Alavieska Kalajoki Merijärvi Oulainen Sievi Ylivieska	Ylivieska	Rovaniemi	2+0+1
				Yhteensä	24+2+16 (1+0+0)
16 Lapin lääni	Inari-Utsjoki	Inari Utsjoki	Lappi	Rovaniemi	Sodankylä hoitaa
	Kemi	Kemi Keminmaa Simo Tervola	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2 (0,3+0+0)
	Koillis-Lappi	Kemijärvi Pelkosenniemi Salla Savukoski	Kemijärvi	Rovaniemi	2+0+2
	Ranua-Posio	Posio Ranua	Rovaniemi	Rovaniemi	Rovaniemi hoitaa
	Rovaniemi	Rovaniemi Rovaniemen mlk	Rovaniemi	Rovaniemi	4+1+2,5
	Sodankylä	Sodankylä	Lappi	Rovaniemi	2,5+0+2
	Tornio	Tornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2
	Tornionlaak- so	Kolari Pello Ylitornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	Tornio hoitaa
				Yhteensä	12,5+1+10,5 (0,3+0+0)

Kittilä (nimismies)

Käsivarsi (nimismies)

Helsingin, Kittilän ja Käsivarren kihlakunnat ovat yhteistoimintajärjestelyn ulkopuolella. Kittilän ja Käsivarren kihlakunnissa nimismies hoitaa syyttäjän tehtäviä.

Ahvenanmaan maakunta on kihlakuntajaon ja yhteistoimintajärjestelyn ulkopuolella. Ahvenanmaalla on maakunnansyyttäjä.

SYYTTÄJÄNVIRASTOT JA NIIDEN PAIKALLISTOIMISTOT (vuoden 2005 resurssein)
Ehdotus: syyttäjänvirastot nykyisistä yhteistoiminta-alueista (18 syyttäjänvirastoa)

Viraston sijoituskihlakunta tummennettu. Paikallistoimiston sijoituskihlakunta alleviivattu.

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyöttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
1 Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	39+3+22 (6+0+0)
2 Länsi-Uusimaa	Espoo	Espoo Kauniainen Kirkkonummi Siuntio	Espoo Raasepori	Helsinki	12+2+5 (2+0+0)
	<u>Lohja</u>	Karjalohja Lohja Sammatti	Lohja	Turku	4+0+2
	<u>Raasepori</u>	Hanko Inkoo Karjaa Pohja Tammisaari	Raasepori	Turku	2+0+1,5
	Vihti	Karkkila Nummi-Pusula Vihti	Lohja	Turku	(Lohja hoitaa)
				Yhteensä	18+2+8,5 (2+0+0)
3 Itä-Uusimaa	Loviisa	Lapinjärvi Liljendal Loviisa Pernaja Ruotsinpyhtää	Loviisa	Helsinki	(Porvoo hoitaa)
	<u>Porvoo</u>	Askola Pornainen Porvoo Sipoo	Orimattila Porvoo	Kouvola Helsinki	5+0+2
	Vantaa	Vantaa	Vantaa	Helsinki	10+2+5 (2+0+0)
				Yhteensä	15+2+7 (2+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
4 Keski-Uusimaa	<u>Forssa</u>	Forssa Humppila Jokioinen Tammela Ypäjä	Forssa	Turku	2+0+2
	<u>Hyvinkää</u>	Hyvinkää Nurmijärvi	Hyvinkää	Kouvola	3+0+2
	<u>Hämeenlinna</u>	Hattula Hauho Hämeenlinna Janakkala Kalvola Lammi Renko Tuulos	Hämeenlinna Riihimäki Hämeenlinna	Turku Kouvola Turku	2,5+0+2 (2+0+0)
	Keski-Uusimaa	Järvenpää Kerava Tuusula	Tuusula	Helsinki	6+1+4
	<u>Riihimäki</u>	Hausjärvi Loppi Riihimäki	Riihimäki	Kouvola	3+0+2
				Yhteensä	16,5+1+12 (2+0+0)
5 Päijät-Häme	<u>Heinola</u>	Hartola Heinola Sysmä	Heinola	Kouvola	2+0+2
	Lahti	Asikkala Hollola Hämeenkoski Kärkölä Lahti Nastola Padasjoki	Lahti	Kouvola	9+1+5
	<u>Orimattila</u>	Artjärvi Myrskylä Mäntsälä Orimattila Pukkila	Orimattila Porvoo Orimattila	Kouvola Helsinki Kouvola	2+0+1
			Yhteensä	13+1+8	

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
6 Kymi	Hamina	Hamina Miehikkälä Virolahti	Kotka	Kouvola	(Kotka hoitaa)
	<u>Imatra</u>	Imatra Parikkala Rautjärvi Ruokolahti	Imatra	Kouvola	3+0+2
	<u>Kotka</u>	Kotka Pyhtää	Kotka Loviisa	Kouvola Helsinki	6+0+3
	Kouvola	Anjalankoski Elimäki Iitti Jaala Kouvola Kuusankoski Valkeala	Kouvola	Kouvola	4+0+3 (1+0+0)
	<u>Lappeenranta</u>	Joutseno Lappeenranta Lemi Luumäki Savitaipale Suomenniemi Taipalsaari Ylämaa	Lappeenranta	Kouvola	4+1+3 (1+0+0)
			Yhteensä	17+1+11 (2+0+0)	
7 Varsinais-Suomi	Kaarina	Kaarina Lieto Paimio Piikkiö Sauvo	Turunseutu	Turku	2+0+1 (Siirr. Turkuun; Turku hoitaa)
	<u>Loimaa</u>	Alastaro Aura Koski TL Loimaa Marttila Mellilä Oripää Pöytyä Tarvasjoki Yläne	Loimaa Turunseutu Loimaa	Turku	2+0+1

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
<u>Raisio</u>		Askainen Lemu Masku Merimasku Naantali Nousiainen Raisio Rusko Rymättylä Vahto Velkua	Turunseutu	Turku	4,5+0+3
<u>Salo</u>		Halikko Kiikala Kisko Kuusjoki Muurla Perniö Pertteli Salo Somero Suomusjärvi Särkisalo	Salo	Turku	3+0+2
Turku		Turku	Turku	Turku	11+1+5 ; lis. 2+0+1 ja (2,1+0+0) 1+0+1
Turunmaa		Dragsfjärd Houtskär Iniö Kemiö Korppoo Nauvo Parainen Västanfjärd	Parainen	Turku	1+0+1 (Siirr. Turkuun; Turku hoitaa)
Vakka-Suomi		Kustavi Laitila Mietoinen Mynämäki Pyhäranta Taivassalo Uusikaupunki Vehmaa	Vakka-Suomi	Turku	(Raisio hoitaa)
				Yhteensä	23,5+1+13 (2,1+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
8 Pirkanmaa	<u>Ikaalinen</u>	Hämeenkyrö Ikaalinen Kihniö Parkano Viljakkala	Ikaalinen	Turku	2+0+1
	Kangasala	Juupajoki Kangasala Kuhmalahti Luopioinen Längelmäki Orivesi Pälkäne	Tampere Hämeenlinna Tampere Hämeenlinna	Turku	(Tampere hoitaa)
	<u>Mänttä</u>	Kuru Mänttä Ruovesi Vilppula Virrat	Tampere	Turku	1+0+1
	<u>Nokia</u>	Lempäälä Mouhijärvi Nokia Pirkkala Vesilahti Ylöjärvi	Tampere	Turku	4+0+3
	Tampere	Tampere	Tampere	Turku	14+2+6 (1+0+0)
	<u>Valkeakoski</u>	Kylmäkoski Toijala Urjala Valkeakoski Viiala	Toijala	Turku	2+0+2
	Vammala	Kiikoinen Lavia Punkalaidun Suodenniemi Vammala Äetsä	Pori Kokemäki Tampere	Vaasa Turku	(Nokia hoitaa)
				Yhteensä	23+2+13 (1+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
9 Satakunta	<u>Kankaanpää</u>	Honkajoki Jämijärvi Kankaanpää Karvia Merikarvia Siikainen	Ikaalinen Pori	Turku Vaasa	1+0+1
	<u>Kokemäki</u>	Harjavalta Huittinen Kokemäki Köyliö Säkylä Vampula	Kokemäki	Turku	2+0+1
	Pori	Luvia Nakkila Noormarkku Pomarkku Pori Ulvila	Pori	Vaasa	5+0+3
	<u>Rauma</u>	Eura Eurajoki Kiukainen Kodisjoki Lappi Rauma	Rauma Mynämäki Rauma	Turku	3+0+2
				Yhteensä	11+0+7 (0+0+0)
10 Länsi-rannikko	<u>Kokkola</u>	Kokkola Kälviä Lohtaja	Kokkola	Vaasa	3+0+2
	<u>Mustasaari</u>	Korsnäs Maalahti Maksamaa Mustasaari Oravainen Vöyri	Mustasaari	Vaasa	2+0+2
	Närpiö	Kaskinen Kristiinankaupunki Närpiö	Mustasaari	Vaasa	(Mustasaari hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	<u>Pietarsaari</u>	Krunupyy Luoto Pedersören kunta Pietarsaari Uusikaarlepyy	Pietarsaari	Vaasa	2+1+2
	Vaasa	Vaasa	Vaasa	Vaasa	4+0+3 (1+0+0)
				Yhteensä	11+1+9 (1+0+0)
11 Etelä-Pohjanmaa	Alavus	Alavus Kuortane Lehtimäki Soini Töysä Ähtäri	Seinäjoki	Vaasa	(Lapua hoitaa)
	<u>Kauhajoki</u>	Isojoki Jurva Karijoki Kauhajoki Teuva	Kauhajoki Kyrönmaa Kauhajoki	Vaasa	1+0+1 (0,5+0+0)
	Kaustinen	Halsua Himanka Kannus Kaustinen Lestijärvi Perho Toholampi Ullava Veteli	Kokkola	Vaasa	(Kokkola hoitaa)
	<u>Kyrönmaa</u>	Isokyrö Laihia Vähäkyrö	Kyrönmaa	Vaasa	1+0+1
	<u>Lapua</u>	Alahärmä Alajärvi Evijärvi Kauhava Kortesjärvi Lappajärvi Lapua Vimpeli Ylihärmä	Kauhava	Vaasa	3+0+2

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
Seinäjoki	Ilmajoki	Seinäjoki	Vaasa	4+1+3
	Jalasjärvi			
	Kurikka	Kauhajoki		
	Nurmo	Seinäjoki		
	Seinäjoki			
Ylistaro	Kyrönmaa			
			Yhteensä	9+1+7 (0,5+0+0)
12 Keski-Suomi Jyväskylä	Hankasalmi	Pieksämäki	Itä-Suomi	8+1+6
	Joutsa	Jyväskylä	Vaasa	
	Jyväskylä			
	Jyväskylän mlk			
	Laukaa			
	Leivonmäki			
	Luhanka			
	Muurame	Jämsä		
	Toivakka			
	Urainen	Jyväskylä		
<u>Jämsä</u>	Jämsä	Jämsä	Vaasa	2+0+2
	Jämsänkoski			
	Korpilahti			
	Kuhmoinen			
Keuruu	Keuruu	Jyväskylä	Vaasa	(Jyväskylä hoitaa)
	Multia			
	Petäjävesi			
Saarijärvi	Kannonkoski	Äänekoski	Vaasa	(Äänekoski hoitaa)
	Karstula			
	Kinnula			
	Kivijärvi			
	Kyyjärvi			
	Pylkönmäki			
	Saarijärvi			
<u>Äänekoski</u>	Konnevesi	Äänekoski	Vaasa	3+0+1
	Pihtipudas			
	Sumiainen			
	Suolahti			
	Viitasaari			
	Äänekoski			
			Yhteensä	13+1+9

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
13 Etelä-Savo	Juva	Joroinen Juva Puumala Rantasalmi Sulkava	Mikkeli	Itä-Suomi	(Mikkeli hoitaa)
	Mikkeli	Hirvensalmi Kangasniemi Mikkeli Mäntyharju Pertunmaa Ristiina	Mikkeli Pieksämäki Mikkeli Heinola Mikkeli	Itä-Suomi Kouvola Itä-Suomi	5+0+3
	<u>Pieksämäki</u>	Haukivuori Pieksämäki Pieksänmaa	Pieksämäki	Itä-Suomi	2+0+1
	<u>Savonlinna</u>	Enonkoski Heinävesi Kerimäki Punkaharju Savonlinna Savonranta	Savonlinna	Itä-Suomi	2+0+2
	Yhteensä				9+0+6 (0+0+0)
14 Pohjois-Karjala	Iloimantsi	Iloimantsi Tuupovaara	Joensuu	Itä-Suomi	(Joensuu hoitaa)
	Joensuu	Eno Joensuu Kontiolahti Liperi Outokumpu Polvijärvi Pyhäselkä	Joensuu	Itä-Suomi	6+0+5
	Kitee	Kesälahti Kitee Rääkkylä Tohmajärvi	Joensuu	Itä-Suomi	(Joensuu hoitaa)
	Lieksa	Lieksa	Nurmes	Itä-Suomi	(Nurmes hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	<u>Nurmes</u>	Juuka Nurmes Valtimo	Nurmes	Itä-Suomi	2+0+2
				Yhteensä	8+0+7 (0+0+0)
15 Savo	Koillis-Savo	Juankoski Kaavi Nilsia Rautavaara Tuusniemi	Nilsia Kuopio	Itä-Suomi	(Kuopion seutu hoitaa)
	Kuopion seutu	Kuopio Maaninka Siilinjärvi	Kuopio Nilsia	Itä-Suomi	7+1+5
	Sisä-Savo	Karttula Rautalampi Suonenjoki Tervo Vesanto	Kuopio	Itä-Suomi	(Kuopion seutu hoitaa)
	<u>Varkauden seutu</u>	Leppävirta Varkaus	Varkaus	Itä-Suomi	2+0+2
	<u>Ylä-Savo</u>	Iisalmi Keitele Kiuruvesi Lapinlahti Pielavesi Sonnkajärvi Varpaisjärvi Vieremä	Iisalmi Nilsia Iisalmi	Itä-Suomi	4+0+3
				Yhteensä	13+1+10 (0+0+0)
16 Oulu	<u>Haapajärvi</u>	Haapajärvi Haapavesi Kärsämäki Nivala Pyhäjärvi Reisjärvi	Haapajärvi	Rovaniemi	2+0+1

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Haukipudas	Haukipudas Ii Kiiminki Kuivaniemi Yli-Ii Ylikiiminki	Oulu	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)
	<u>Kajaani</u>	Kajaani Paltamo Ristijärvi Sotkamo Vuolijoki	Kajaani	Itä-Suomi	4+1+3
	Kuhmo	Kuhmo	Kajaani	Itä-Suomi	(Kajaani hoitaa)
	<u>Kuusamo</u>	Kuusamo	Kuusamo	Rovaniemi	2+0+1
	Liminka	Kestilä Liminka Lumijoki Muhos Piippola Pulkkila Pyhäntä Rantsila Tyrnävä Utajärvi Vaala	Oulu	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)
	Oulu	Hailuoto Kempele Oulu Oulunsalo	Oulu	Rovaniemi	12+1+8 (1+0+0)
	Pudasjärvi	Pudasjärvi Taivalkoski	Oulu Kuusamo	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)
	<u>Raahe</u>	Pyhäjoki Raahe Ruukki Siikajoki Vihanti	Raahe	Rovaniemi	2+0+2
	Suomussalmi	Hyrnsalmi Puolanka Suomussalmi	Kajaani Kuusamo	Itä-Suomi Rovaniemi	(Kajaani hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	<u>Ylivieska</u>	Alavieska Kalajoki Merijärvi Oulainen Sievi Ylivieska	Ylivieska	Rovaniemi	2+0+1
				Yhteensä	24+2+16 (1+0+0)
17 Lappi	Inari-Utsjoki	Inari Utsjoki	Lappi	Rovaniemi	(Sodankylä hoitaa)
	<u>Kemi</u>	Kemi Keminmaa Simo Tervola	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2 (0,3+0+0)
	Kittilä	Kittilä		Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	<u>Koillis-Lappi</u>	Kemijärvi Pelkosenniemi Salla Savukoski	Kemijärvi	Rovaniemi	2+0+2
	Käsivarsi	Enontekiö Muonio		Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	Ranua-Posio	Posio Ranua	Rovaniemi	Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	Rovaniemi	Rovaniemi Rovaniemen mlk	Rovaniemi	Rovaniemi	4+1+2,5
	<u>Sodankylä</u>	Sodankylä	Lappi	Rovaniemi	2,5+0+2
	<u>Tornio</u>	Tornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2
	Tornionlaakso	Kolari Pello Ylitornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	(Tornio hoitaa)
				Yhteensä	12,5+1+10,5 (0,3+0+0)
18 Ahvenanmaa	Ahvenanmaan maakunta	Brändö Eckerö Finström Föglö Geta	Maarianhamina	Turku	2+0+1

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
		Hammarland			
		Jomala			
		Kumlinge			
		Kökar			
		Lamland			
		Lumparland			
		Maarianhamina			
		Saltvik			
		Sottunga			
		Sund			
		Vårdö			

Yhteensä 18 syyttäjänvirastoa ja näillä 44 erillistä paikallistoimistoa. Syyttäjiä siis yhteensä 62 paikkakunnalla.

SYYTTÄJÄNVIRASTOT JA NIIDEN PAIKALLISTOIMISTOT (vuoden 2005 resursein)
Ehdotus: syyttäjänvirastoja 31

Viraston sijoituskihlakunta tummennettu. Paikallistoimiston sijoituskihlakunta alleviivattu.

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
1. Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	Helsinki	39+3+22 (6+0+0)
2. Espoo	Espoo	Espoo Kauniainen Kirkkonummi Siuntio	Espoo	Helsinki	12+2+5 (2+0+0)
		<u>Raasepori</u> Hanko Inkoo Karjaa Pohja Tammisaari	Raasepori	Turku	2+0+1,5
				Yhteensä	14+2+6,5 (2+0+0)
3. Lohja	Lohja	Karjalohja Lohja Sammatti	Lohja	Turku	4+0+2
		Vihti	Karkkila Nummi-Pusula Vihti	Lohja	Turku
				Yhteensä	4+0+2
4. Vantaa	Vantaa	Vantaa	Helsinki		10+2+5 (2+0+0)
				Yhteensä	10+2+5 (2+0+0)
5. Porvoo	Loviisa	Lapinjärvi Liljendal Loviisa Pernaja Ruotsinpyhtää	Loviisa	Helsinki	(Porvoo hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Porvoo	Askola Pornainen Porvoo Sipoo	Orimattila Porvoo	Kouvola Helsinki	5+0+2
				Yhteensä	5+0+2
6. Hämeenlinna	<u>Forssa</u>	Forssa Humppila Jokioinen Tammela Ypäjä	Forssa	Turku	2+0+2
	Hämeenlinna	Hattula Hauho Hämeenlinna Janakkala Kalvola Lammi Renko Tuulos	Hämeenlinna	Turku	2,5+0+2 (2+0+0)
			Riihimäki Hämeenlinna	Kouvola Turku	
				Yhteensä	4,5+0+4 (2+0+0)
7. Hyvinkää	Hyvinkää	Hyvinkää Nurmijärvi	Hyvinkää	Kouvola	3+0+2
	<u>Riihimäki</u>	Hausjärvi Loppi Riihimäki	Riihimäki	Kouvola	3+0+2
				Yhteensä	6+0+4
8. Keski-Uusimaa	Keski-Uusimaa	Järvenpää Kerava Tuusula	Tuusula	Helsinki	6+1+4
				Yhteensä	6+1+4
9. Lahti	<u>Heinola</u>	Hartola Heinola Sysmä	Heinola	Kouvola	2+0+2

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Lahti	Asikkala Hollola Hämeenkoski Kärkölä Lahti Nastola Padasjoki	Lahti	Kouvola	9+1+5
	<u>Orimattila</u>	Artjärvi Myrskylä Mäntsälä Orimattila Pukkila	Orimattila Porvoo Orimattila	Kouvola Helsinki Kouvola	2+0+1
				Yhteensä	13+1+8
10. Kotka	Kotka	Kotka Pyhtää	Kotka Loviisa	Kouvola Helsinki	6+0+3
	Hamina	Hamina Miehikkälä Virolahti	Kotka	Kouvola	(Kotka hoitaa)
				Yhteensä	6+0+3
11. Kouvola	Kouvola	Anjalankoski Elimäki Iitti Jaala Kouvola Kuusankoski Valkeala	Kouvola	Kouvola	4+0+3 (1+0+0)
				Yhteensä	4+0+3 (1+0+0)
12. Lappeenranta	<u>Imatra</u>	Imatra Parikkala Rautjärvi Ruokolahti	Imatra	Kouvola	3+0+2
	Lappeenranta	Joutseno Lappeenranta Lemi Luumäki	Lappeenranta	Kouvola	4+1+3 (1+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Savitaipale Kunnat	Käräjäoikeu- det	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
		Suomenniemi Taipalsaari Ylämaa		Yhteensä	7+1+5 (1+0+0)
13. Turku	<u>Kaarina</u>	Kaarina Lieto Paimio Piikkiö Sauvo	Turunseutu	Turku	2+0+1
	<u>Raisio</u>	Askainen Lemu Masku Merimasku Naantali Nousiainen Raisio Rusko Rymättylä Vahto Velkua	Turunseutu	Turku	4,5+0+3
	Turku	Turku	Turku		11+1+5
	Turunmaa	Dragsfjärd Houtskär Iniö Kemiö Korppoo Nauvo Parainen Västanfjärd	Parainen	Turku	1+0+1
	Vakka-Suomi	Kustavi Laitila Mietoinen Mynämäki Pyhäranta Taivassalo Uusikaupunki Vehmaa	Vakka-Suomi	Turku	(Raisio hoitaa)
				Yhteensä	18,5+1+10

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
14. Salo	<u>Loimaa</u>	Alastaro Aura Koski TL Loimaa Marttila Mellilä Oripää Pöytyä Tarvasjoki Yläne	Loimaa Turunseutu Loimaa	Turku	2+0+1
	Salo	Halikko Kiikala Kisko Kuusjoki Muurla Perniö Pertteli Salo Somero Suomusjärvi Särkisalo	Salo	Turku	3+0+2
				Yhteensä	5+0+3
15. Tampere	Kangasala	Juupajoki Kangasala Kuhmalahti Luopioinen Längelmäki Orivesi Pälkäne	Tampere Hämeenlinna Tampere Hämeenlinna	Turku	(Tampere hoitaa)
	<u>Mänttä</u>	Kuru Mänttä Ruovesi Vilppula Virrat	Tampere	Turku	1+0+1
	Tampere	Tampere	Tampere	Turku	14+2+6 (1+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	<u>Valkeakoski</u>	Kylmäkoski Toijala Urjala Valkeakoski Viiala	Toijala	Turku	2+0+2
				Yhteensä	17+2+9 (1+0+0)
16. Nokia	<u>Ikaalinen</u>	Hämeenkyrö Ikaalinen Kihniö Parkano Viljakkala	Ikaalinen	Turku	2+0+1
	Nokia	Lempäälä Mouhijärvi Nokia Pirkkala Vesilahti Ylöjärvi	Tampere	Turku	4+0+3
	Vammala	Kiikoinen Lavia Punkalaidun Suodenniemi Vammala Äetsä	Pori Kokemäki Tampere	Vaasa Turku	(Nokia hoitaa)
				Yhteensä	6+0+4
17. Pori	<u>Kankaanpää</u>	Honkajoki Jämijärvi Kankaanpää Karvia Merikarvia Siikainen	Ikaalinen Pori	Turku Vaasa	1+0+1
	<u>Kokemäki</u>	Harjavalta Huittinen Kokemäki Köyliö Säkylä Vampula	Kokemäki	Turku	2+0+1

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Pori	Luvia Nakkila Noormarkku Pomarkku Pori Ulvila	Pori	Vaasa	5+0+3
	<u>Rauma</u>	Eura Eurajoki Kiukainen Kodisjoki Lappi Rauma	Rauma Mynämäki Rauma	Turku	3+0+2
				Yhteensä	11+0+7
18. Vaasa	<u>Kyrönmaa</u>	Isokyrö Laihia Vähäkyrö	Kyrönmaa	Vaasa	1+0+1
	<u>Mustasaari</u>	Korsnäs Maalahti Maksamaa Mustasaari Oravainen Vöyri	Mustasaari	Vaasa	2+0+2
	Närpiö	Kaskinen Kristiinankaupunki Närpiö	Mustasaari	Vaasa	(Mustasaari hoitaa)
	Vaasa	Vaasa	Vaasa	Vaasa	4+0+3 (1+0+0)
				Yhteensä	7+0+6 (1+0+0)
19. Kokkola	Kaustinen	Halsua Himanka Kannus Kaustinen Lestijärvi Perho Toholampi Ullava Veteli	Kokkola	Vaasa	(Kokkola hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Kokkola	Kokkola Kälviä Lohtaja	Kokkola	Vaasa	3+0+2
	<u>Pietarsaari</u>	Krunupyy Luoto Pedersören kunta Pietarsaari Uusikaarlepyy	Pietarsaari	Vaasa	2+1+2
				Yhteensä	5+1+4
20. Seinäjoki	Alavus	Alavus Kuortane Lehtimäki Soini Töysä Ähtäri	Seinäjoki	Vaasa	(Lapua hoitaa)
	<u>Kauhajoki</u>	Isojoki Jurva Karijoki Kauhajoki Teuva	Kauhajoki Kyrönmaa Kauhajoki	Vaasa	1+0+1 (0,5+0+0)
	<u>Lapua</u>	Alahärmä Alajärvi Evijärvi Kauhava Kortesjärvi Lappajärvi Lapua Vimpeli Ylihärmä	Kauhava	Vaasa	3+0+2
	Seinäjoki	Ilmajoki Jalasjärvi Kurikka Nurmo Seinäjoki Ylistaro	Seinäjoki Kauhajoki Seinäjoki Kyrönmaa	Vaasa	4+1+3
				Yhteensä	8+1+6 (0,5+0+0)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
21. Jyväskylä	Jyväskylä	Hankasalmi	Pieksämäki	Itä-Suomi Vaasa	8+1+6
		Joutsa	Jyväskylä		
		Jyväskylä			
		Jyväskylän mlk			
		Laukaa			
		Leivonmäki			
		Luhanka			
		Muurame	Jämsä		
		Toivakka			
		Urainen	Jyväskylä		
	<u>Jämsä</u>	Jämsä	Jämsä	Vaasa	2+0+2
		Jämsänkoski			
		Korpilahti			
		Kuhmoinen			
	Keuruu	Keuruu	Jyväskylä	Vaasa	(Jyväskylä hoitaa)
		Multia			
		Petäjävesi			
	Saarijärvi	Kannonkoski	Äänekoski	Vaasa	(Äänekoski hoitaa)
		Karstula			
		Kinnula			
		Kivijärvi			
		Kyyjärvi			
		Pylkönmäki			
		Saarijärvi			
	<u>Äänekoski</u>	Konnevesi	Äänekoski	Vaasa	3+0+1
		Pihtipudas			
		Sumiainen			
		Suolahti			
		Viitasaari			
		Äänekoski			
				Yhteensä	13+1+9
22. Mikkeli	Juva	Joroinen	Mikkeli	Itä-Suomi	(Mikkeli hoitaa)
		Juva			
		Puumala			
		Rantasalmi			
		Sulkava			
	Mikkeli	Hirvensalmi	Mikkeli	Itä-Suomi	5+0+3
		Kangasniemi	Pieksämäki		
		Mikkeli	Mikkeli		
		Mäntyharju	Heinola	Kouvola	
		Pertunmaa			
		Ristiina	Mikkeli	Itä-Suomi	

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	<u>Pieksämäki</u>	Haukivuori Pieksämäki Pieksänmaa	Pieksämäki	Itä-Suomi	2+0+1
	<u>Savonlinna</u>	Enonkoski Heinävesi Kerimäki Punkaharju Savonlinna Savonranta	Savonlinna	Itä-Suomi	2+0+2
	<u>Varkauden seutu</u>	Leppävirta Varkaus	Varkaus	Itä-Suomi	2+0+2
				Yhteensä	11+0+8
23. Joensuu	Ilomantsi	Ilomantsi Tuupovaara	Joensuu	Itä-Suomi	(Joensuu hoitaa)
	Joensuu	Eno Joensuu Kontiolahti Liperi Outokumpu Polvijärvi Pyhäselkä	Joensuu	Itä-Suomi	6+0+5
	Kitee	Kesälahti Kitee Rääkkylä Tohmajärvi	Joensuu	Itä-Suomi	(Joensuu hoitaa)
	Lieksa	Lieksa	Nurmes	Itä-Suomi	(Nurmes hoitaa)
	<u>Nurmes</u>	Juuka Nurmes Valtimo	Nurmes	Itä-Suomi	2+0+2
				Yhteensä	8+0+7
24. Kuopion seutu	Koillis-Savo	Juankoski Kaavi Nilsinä Rautavaara Tuusniemi	Nilsinä Kuopio	Itä-Suomi	(Kuopion seutu hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Kuopion seutu	Kuopio Maaninka Siilinjärvi	Kuopio Nilsia	Itä-Suomi	7+1+5
	Sisä-Savo	Karttula Rautalampi Suonenjoki Tervo Vesanto	Kuopio	Itä-Suomi	(Kuopion seutu hoitaa)
				Yhteensä	7+1+5
25. Ylä-Savo	Ylä-Savo	Iisalmi Keitele Kiuruvesi Lapinlahti Pielavesi Solkajärvi Varpaisjärvi Vieremä	Iisalmi Nilsia Iisalmi	Itä-Suomi	4+0+3
				Yhteensä	4+0+3
26. Oulu	Haukipudas	Haukipudas Ii Kiiminki Kuivaniemi Yli-Ii Ylikiiminki	Oulu	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)
	Liminka	Kestilä Liminka Lumijoki Muhos Piippola Pulkkila Pyhäntä Rantsila Tyrnävä Utajärvi Vaala	Oulu	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
	Oulu	Hailuoto Kempele Oulu Oulunsalo	Oulu	Rovaniemi	12+1+8 (1+0+0)
	Pudasjärvi	Pudasjärvi Taivalkoski	Oulu Kuusamo	Rovaniemi	(Oulu hoitaa)
				Yhteensä	12+1+8 (1+0+0)
27. Kajaani	Kajaani	Kajaani Paltamo Ristijärvi Sotkamo Vuolijoki	Kajaani	Itä-Suomi	4+1+3
	Kuhmo	Kuhmo	Kajaani	Itä-Suomi	(Kajaani hoitaa)
	<u>Kuusamo</u>	Kuusamo	Kuusamo	Rovaniemi	2+0+1
	Suomussalmi	Hyrnsalmi Puolanka Suomussalmi	Kajaani Kuusamo	Itä-Suomi Rovaniemi	(Kajaani hoitaa)
				Yhteensä	6+1+4
28. Raahе	<u>Haapajärvi</u>	Haapajärvi Haapavesi Kärsämäki Nivala Pyhäjärvi Reisjärvi	Haapajärvi	Rovaniemi	2+0+1
	Raahе	Pyhäjoki Raahе Ruukki Siikajoki Vihanti	Raahе	Rovaniemi	2+0+2
	<u>Ylivieska</u>	Alavieska Kalajoki Merijärvi	Ylivieska	Rovaniemi	2+0+1

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
		Oulainen Sievi Ylivieska			
				Yhteensä	6+0+4
29. Rovaniemi	<u>Kemi</u>	Kemi Keminmaa Simo Tervola	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2
	Kittilä	Kittilä		Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	Käsivarsi	Enontekiö Muonio		Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	Ranua-Posio	Posio Ranua	Rovaniemi	Rovaniemi	(Rovaniemi hoitaa)
	Rovaniemi	Rovaniemi Rovaniemen mlk	Rovaniemi	Rovaniemi	4+1+2,5
	<u>Tornio</u>	Tornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	2+0+2
	Tornionlaakso	Kolari Pello Ylitornio	Kemi-Tornio	Rovaniemi	(Tornio hoitaa)
				Yhteensä	8+1+6,5
30. Sodankylä	Inari-Utsjoki	Inari Utsjoki	Lappi	Rovaniemi	(Sodankylä hoitaa)
	<u>Koillis-Lappi</u>	Kemijärvi Pelkosenniemi Salla Savukoski	Kemijärvi	Rovaniemi	2+0+2
	Sodankylä	Sodankylä	Lappi	Rovaniemi	2,5+0+2
				Yhteensä	4,5+0+4

Syyttäjänvirastot	Kihlakunnat	Kunnat	Käräjäoikeudet	Hovioikeudet	Syyttäjien, apulaissyyttäjien ja toim.henk. lkm (määräaikaiset)
-------------------	-------------	--------	----------------	--------------	---

31. Ahvenanmaa	Ahvenanmaan	Brändö	Maarianhamina	Turku	2+0+1
maakunta	Eckerö	Finström	Föglö	Geta	
	Hammarland	Jomala	Kumlinge	Kökar	
	Lamland	Lumparland	Maarianhamina	Saltvik	
	Sottunga	Sund	Vårdö		
				Yhteensä	2+0+1

Yhteensä 31 syyttäjänvirastoa ja näillä 31 erillistä paikallistoimistoa. Syyttäjiä siis yhteensä 62 paikkakunnalla.